PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIŞTRI ŞI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2750 ★ Marţi 3 ianuarie 1956 ★ 8 pagini 25 bani

Din toate colţurile patriei

În cadrul lunii G.M.A. consiliul orăşenesc regional Locomotiva Timişoara a realizat succese însemnate. Astfel 489 membri ai colectivelor sportive au devenit purtători ai insignei G.M.A. gr. I, 88 purtători G.M.A. gr. II, iar 60 purtători G.M.A. Tot cu această ocazie, în cadrul concursurilor de casă au participat la concursurile de tir, rugby, baschet, fotbal şi popice peste 200 sportivi. S-au evidenţiat în munca de mobilizare, colectivele sportive Locomotiva complex C.F.R. Timişoara şi Direcţia regională C. F. R.

(De la subredacţia noastră din Timişoara).

La Reşiţa se va termina în curînd construcţia unui modern bazin de înot. La această frumoasă acţiune contribuie colectivul sportiv Metalul Reşiţa cît şi conducerea Combinatului metalurgic

Gh. Dobrescu
corespondent

Printre sportivii colectivului Flamura roşie Galaţi care au obţinut de curînd insigna G.M.A. gr. II, se numără şi componenţii echipei de lupte care activează în categoria A. Dintre aceştia se remarcă luptătorii I. Chiriţă strungar, Gh. şi Constantin Hagiu laminatori, care-şi depăşesc cu 150—200 la sută planul de producţie.

V. Gurău şi *C. Dudnic*
corespondenţi

De curînd unui număr de 18 activişti obşteşti din regiunea Timişoara li s-a acordat insigna „Merite sportive". Printre cei care au muncit în mod temeinic pentru progresul sportului în această regiune se numără: C. Woroncovschi preşedintele colegiului regional de antrenori de fotbal, E. Mitra preşedintele comisiei raionale de volei Reşiţa, M. Mărgineanu profesor de educaţie fizică din Deta, S. Lungu, preşedintele colectivului sportiv Locomotiva complex C.F.R. Timişoara, E. Weinert arbitru de fotbal din Oraviţa, Dumitru Cuş instructor voluntar din Buziaş, I. Szilaghi instructor de box din Reşiţa şi alţii.

AL. GROSS

In vizită la Expoziţia interregională de pictură, sculptură şi grafică

Spre ora amiezii, cînd se deschid uşile spaţioaselor saloane ale Palatului Republicii şi ale sălii Dalles, zeci şi zeci de trecători, atraşi de uriaşele panouri de la intrare, vin să admire numeroasele lucrări expuse în cadrul Expoziţiei interregionale de pictură, sculptură şi grafică. Admirînd cele mai recente realizări ale pictorilor, sculptorilor şi grafiştilor noştri, vizitatorii expoziţiei nu pot trece desigur cu vederea nici cele cîteva opere inspirate din viaţa sportivă şi care dovedesc că artiştii noştri plastici au înţeles să vină pe stadion pentru a afla ocolo subiecte expresive, pline de sensuri şi de conţinut. Interesant este şi faptul că, deşi cantitativ încă insuficiente, lucrările cu temă sportivă sînt prezente în aproape toate genurile reprezentate la această expoziţie.

Am remarcat cu deosebire monumentala sculptură „Discobolul" (autori: Eugen Ciucă *şi* Dimitriu-Bîrlad*) care impresionează prin liniile sale viguroase şi prin detalii bine realizate. Foarte expresivă este şi statueta „Alergări la fără" în care* Elly Hette *surprinde un sugestiv moment dintr-o întrecere hipică sătească. Cu multă naturaleţe este redată în această lucrare încordarea care caracterizează lupta pentru întîietate în clipa decisivă. Sculptorul* Ion Jiga *expune un interesant „Atlet tînăr". Chipul plin de prospeţime al copilului care de-abia a păşit pe stadion, privirea cutezătoare, pieptul încă firav, dar care va deveni cîndva puternic şi oţelit, totul denotă perfecta cunoaştere de către artist a lumii micilor sportivi. În sfîrşit, tot în domeniul sculpturii,* Constantin Iordache *este prezent şi de data aceasta, cu un bust al maestrului sportului Ion Sôter, dovedind o lăudabilă constanţă pe drumul, ocolit de alţii, al sculpturii cu temă sportivă.*

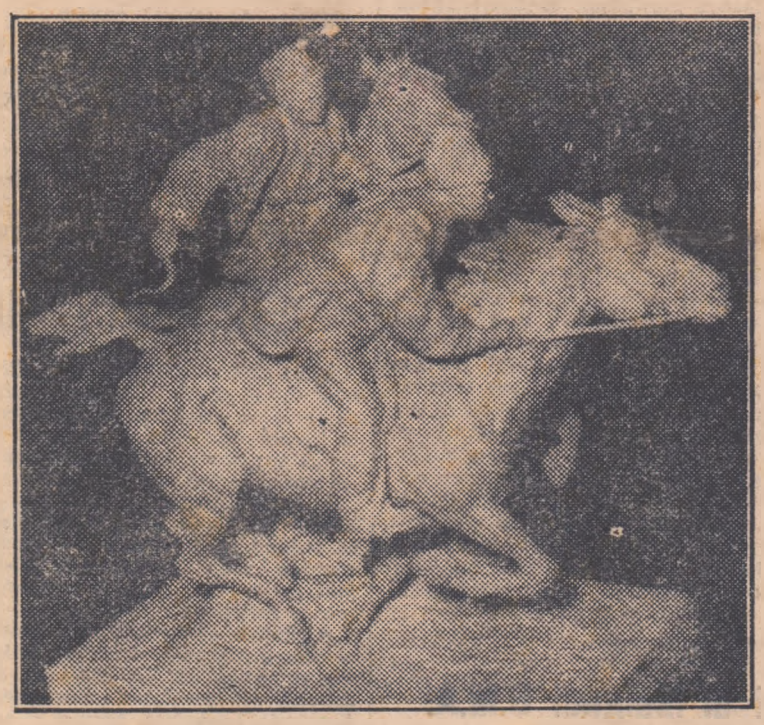

„Alergări la fără" — o interesantă statuetă realizată de Elly Hette

Multe acuarele prezintă colţuri pitoreşti de fără în măsură să-i intereseze pe turişti şi alpinişti. Asemenea lucrări expun printre alţii, Clara Cantemir *(„Vedere din Păltiniş")* şi Horia Teodoru *(„Valea Peleşului"). Din păcate, în acest domeniu, ca şi în cel al picturii, lipsesc subiectele sportive de stadion, lipsă cu atît mai surprinzătoare cu cît tocmai acestea sînt, prin dinamismul lor, foarte plastice. Nu mai puţin regretabilă este şi absenţa afişelor sportive. Singurul afiş sportiv prezent este cel al Campionatelor Internaţionale de atletism, realizat de* Vicenţiu Grigorescu, *remarcabil, de altfel, prin sobrietatea şi simplitatea elegantă a subiectului.*

Şi mai neaşteptată este absenţa tematicii sportive în domeniul caricaturii. Am întîlnit doar desenul lui Gh. Marinescu, *intitulat „Cum urcă unii" în care se satirizează obiceiul unor „turişti" de a porni la drum încărcaţi cu felurite obiecte inutile. Unele tangenţe cu sportul are şi caricatura „Sportul criticului", dar mai mult prin tratarea în sens sportiv a subiectului. Este vorba de cursa de slalom pe care criticul lipsit de păreri personale o face printre nenumăratele romane, piese de teatru, nuvele şi alte opere beletristice. Oare din marele număr de caricaturi sportive realizate în cursul anului nu puteau fi selecţionate şi alte lucrări izbutite?*

În orice caz se poate spune că Expoziţia interregională de pictură, sculptură şi grafică are darul de a arăta că sportul îşi face tot mai mult loc în preocupările artiştilor noştri plastici. Succesele obţinute pînă acum în acest domeniu — şi care nu sînt de loc neglijabile — vor trebui să însemne un imbold spre noi şi marcante realizări în direcţia reflectării sportului în arta plastică. Sportivii aşteaptă aceasta cu firească nerăbdare.

MARIUS GODEANU

Cu forţe sporite în noul an de muncă!

PRIMELE ZILE ale unui nou an... Bucuria de a munci şi trăi într-o ţară liberă se împleteşte cu nădejdile într-o viaţă din ce în ce mai fericită. Acum, în zilele celui de al doilea cincinal, aceste nădejdi sînt mai puternice ca oricînd. Ele se întemeiază pe marile realizări obţinute de poporul nostru pe drumul făuririi noii sale vieţi, pe drumul socialismului. Ele se întemeiază pe istoricele hotărîri ale Congresului al II-lea al Partidului, luminos program de muncă şi de luptă pentru succese din ce în ce mai mari.

Realizările însemnate dobîndite de poporul muncitor în anul 1955 sînt un puternic imbold în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor din noul an de muncă. 1955 este anul încheierii cu succes, înainte de termen, a sarcinilor primului plan cincinal, anul înălţării unor noi fabrici şi uzine, unor noi centrale electrice, unor noi lăcaşuri de cultură. A intrat în funcţiune moderna fabrică de antibiotice de la Iaşi, au fost construite înainte de termen termocentralele de la Borzeşti şi Paroşeni, a fost străpuns tunelul uriaşei hidrocentrale de la Bicaz, s-au dat în exploatare liniile ferate Tg. Jiu—Tismana şi Ozana—Cracău. Anul 1955 a fost un an de noi înfăptuiri pe drumul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Satisfacţia unui bilanţ încărcat de roade la capătul anului 1955 o trăiesc şi sportivii patriei noastre. Ei au adus o frumoasă contribuţie la succesele întregului popor muncitor. Neîncetat sosesc la redacţia ziarului nostru veştile despre realizările în producţie ale sportivilor, mărturia cea mai elocventă a acestei contribuţii. Pe de altă parte, în anul 1955 au fost obţinute o serie de importante succese ale mişcării noastre sportive, succese care reprezintă răspunsul la grija şi sprijinul permanent pe care partidul şi guvernul le acordă mişcării noastre sportive. S-a întărit baza de masă a activităţii noastre de cultură fizică şi sport. Concursurile sportive ale tineretului, desfăşurate în întîmpinarea Festivalului de la Varşovia, au pătruns pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, angrenînd un mare număr de participanţi. Alegerea noilor organe sportive sindicale a contribuit la întărirea structurii organizatorice a mişcării noastre sportive. S-au făcut paşi însemnaţi înainte pe calea ridicării măiestriei sportivilor noştri, paşi concretizaţi în performanţe de valoare internaţională, în succese pe tărîm internaţional. Mari succese au obţinut jucătoarele şi jucătorii de tenis de masă. Cucerirea a trei titluri mondiale la campionatele de la Utrecht, ca şi victoriile obţinute în turneele întreprinse în ultimul timp, au întărit faima de care se bucură tenisul de masă romînesc în arena sportivă internaţională. Performanţele unor sportivi romîni ca Iolanda Balaş, Ilie Savel, Ion Oprişa, Alexandru Popescu, figurează printre cele mai bune rezultate mondiale ale anului. O frumoasă comportare a avut delegaţia sportivilor romîni la întîlnirile desfăşurate cu prilejul Festivalului de la Varşovia. Echipa de atletism a ţării noastre a întrecut puternicele echipe ale Norvegiei şi Franţei, cea de lupte clasice pe cele ale Finlandei şi Republicii Federale Germane. Rugbiştii noştri au întreprins un strălucit turneu în Anglia, lăsînd o puternică impresie în patria sportului cu balonul oval. Excelente rezultate la campionatele europene din acest an au obţinut canotorii şi canotoarele noastre. Acestea sînt numai o parte din şirul lung de succese pe tărîm internaţional ale sportivilor noştri.

Anul 1956, an de înfăptuire a unor importante obiective privind dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea bunăstării poporului muncitor, reprezintă un serios examen pentru mişcarea noastră sportivă.

Activiştii organelor şi organizaţiilor sportive au sarcini deosebit de importante în îndeplinirea obiectivelor legate de asigurarea continuităţii sportului de masă în lunile de iarnă, de buna organizare a Spartachiadei de iarnă a Tineretului şi a celorlalte mari competiţii de masă. În acelaşi timp, ei au datoria să muncească cu şi mai multă hotărîre pentru întărirea organizatorică a colectivelor noastre sportive, pentru întărirea bazei materiale, pentru creşterea numărului de membri de colectiv, sportivi clasificaţi şi purtători ai insignei G.M.A. Toate acestea vor contribui efectiv la dezvoltarea pe baze şi mai largi a sportului de mase din ţara noastră.

O atenţie sporită trebuie acordată atragerii de noi şi noi oameni ai muncii într-o activitate organizată, chezăşie a succeselor viitoare.

Jocurile Olimpice de iarnă bat la uşă. Olimpiada de la Melbourne ridică de asemenea în faţa antrenorilor şi sportivilor de frunte probleme serioase în ceea ce priveşte atingerea, la momentul potrivit, a formei sportive celei mai înalte. Pregătirile în vederea Olimpiadei trebuie să se desfăşoare sub semnul unirii forţelor tuturor cadrelor tehnice ale sportului nostru şi ale sportivilor fruntaşi. În afara Jocurilor Olimpice, programul internaţional, care se anunţă extrem de bogat, va supune pe sportivii noştri unor dificile încercări. Şi în vederea acestor întîlniri trebuie asigurată o pregătire temeinică, cu atît mai mult cu cît sportivii noştri vor avea de apărat lauri cuceriţi în anii precedenţi şi, îndeosebi, în ultimul an. Noile realizări din anul 1956 nu vor fi cu putinţă fără o analiză profundă, în spirit critic şi autocritic, a rezultatelor obţinute în anul trecut. Cu toată hotărîrea trebuie continuată acţiunea de lichidare a lipsurilor din fotbal, box şi alte ramuri sportive, lipsuri care au ieşit la iveală în ultimul timp. În viaţa organizaţiilor noastre sportive trebuie să-şi ocupe locul cuvenit problema educării comuniste a sportivilor, căreia i s-a acordat o insuficientă atenţie pînă în prezent. De asemenea, trebuie întărită colaborarea între organizaţiile sportive, sindicale şi U.T.M.

Păşind în cel de al doilea cincinal, poporului nostru i se deschid perspectivele unei vieţi mai bune, mai fericite. Insufleţiţi de aceste perspective, să luptăm fără preget cu toată energia şi cu tot avîntul tineresc, pentru a înfăptui cuvîntul partidului, pentru a construi socialismul în scumpa noastră patrie.

Prima competiţie de schi a anului

Organizatori ai întrecerii de schi „Cupa Predeal", întrecere care marchează deschiderea oficială a sezonului 1956, sportivii de la Casa Centrală a Armatei au fost prevăzători indicînd în regulamentul acestei competiţii că „îşi rezervă dreptul ca în caz de condiţii nefavorabile să schimbe locul, data şi ordinea desfăşurării probelor."

Lucrul acesta se va întîmpla chiar, deoarece lipsa de zăpadă din aceste zile îi obligă pe schiorii militari să caute un alt loc de desfăşurare pentru întrecerile programate iniţial la Predeal, în zilele de 6, 7, şi 8 ianuarie. Ei s-au şi fixat pentru Poiana Stalin, unde în Cantzer şi Poiana Ruia vom putea asista la prima întrecere de schi a acestui sezon.

N-ar fi de loc exclus ca pînă la data concursului să cadă zăpadă abundentă şi astfel „Cupa Poiana" — întrecerea îşi schimbă numele odată cu locul de disputare — să se bucure de cadrul potrivit. Pentru că, trebuie să recunoaştem, un concurs organizat numai pe Cantzer şi în Poiana Ruia nu reprezintă decît o părticică a ceea ce înseamnă o adevărată competiţie în Poiana Stalin. Dar veţi putea găsi în altă pagină a ziarului date care arată că în majoritatea ţărilor europene lipsa zăpezii se face simţită şi tocmai de aceea concursurile sînt amînate mereu sau nu se dispută de loc.

Cu toată această lipsă de zăpadă, majoritatea schiorilor din ţara noastră au căutat să folosească fiecare prilej pentru a-şi desăvîrşi pregătirea. Componenţii echipelor diferitelor asociaţii care vor lua parte la concursurile acestui sezon deţin de pe acum o „formă" mulţumitoare. Ceea ce este interesant de remarcat se referă la vîrsta multora dintre cei care formează aceste echipe. În acest început de sezon loturile au fost completate cu numeroase elemente tinere care s-au evidenţiat cu prilejul întrecerilor de anul trecut, aceştia dînd dovadă de multă putere de muncă şi de o lăudabilă dorinţă de afirmare. De sigur, pregătirea lor trebuie îndrumată cu o atenţie deosebită de către antrenorii respectivi

Zilele acestea ne-au venit însă veşti îmbucurătoare, mai ales în ceea ce priveşte stratul de zăpadă, de la Borşa, unde anul acesta a fost redeschis un important centru de schi. În această regiune a ţării, adică în munţii Rodnei, s-a constatat şi în acest an că zăpada cade foarte timpuriu şi mai ales într-o cantitate suficientă. Studenţii Institutului de Cultură Fizică, care au ca specializare schiul, se pregătesc de mult timp aci, în condiţii foarte bune. Există un strat de zăpadă pulver de circa 30 cm, aşternut peste o bază tare, astfel că nici nu este necesar ca ei să-şi pregătească pîrtiile pentru antrenament. În fiecare zi îşi aleg altă pîrtie, antrenamentele desfăşurîndu-se în condiţii din cele mai bune.

Am dat aceste cîteva amănunte cu privire la centrul de schi de la Borşa unde există, în acelaşi timp, şi toate condiţiile pentru cazare, pentru a îndemna pe schiorii din partea de nord a ţării să folosească acest minunat loc de pregătire. Sigur vor exista unii care vor obiecta asupra distanţei destul de mari la care se află acest centru. Dar condiţiile sînt atît de bune la Borşa, încît distanţa nu trebuie să însemne o greutate de neînfruntat,

590350

SARCINI ACTUALE ale colectivelor sportive

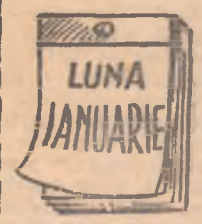

Sarcini actuale... De multă vreme s-a ajuns la concluzia că nu se poate concepe o realizare integrală, cu succes, a sarcinilor sportive, fără ca la baza muncii să nu stea un plan. Cu atît mai mult se pune această problemă acum, în prima lună a unui nou an, în primul an al unui nou cincinal, în care mişcării sportive îi revin sarcini de primă importanţă. Un factor de întărire a sănătăţii, de mărire a capacităţii de muncă, de călire a organismului: iată calificativele pe care şi le-a cîştigat pe merit activitatea sportivă din patria noastră. Iar calităţile pe care ea le dezvoltă sînt însuşiri de primă importanţă, în lupta pentru înflorirea economică a patriei, pentru realizarea sarcinilor şi directivelor trasate de cel de-al doilea Congres al Partidului.

Pentru realizarea acestor sarcini e nevoie de multă muncă, dusă după un plan bine chibzuit. Şi pentru a veni în sprijinul activiştilor din colective în elaborarea planului de muncă pe prima lună a anului, publicăm materialele de mai jos, axate pe principalele obiective ale muncii sportive, în luna în curs.

Un... „ianuarie", cu multe antrenamente şi concursuri!

Popasuri făcute în ultimele zile ale anului trecut, în colective cum sînt: Progresul Oradea, Voinţa Iaşi, Locomotiva Constanţa, Avîntul Arad, Flamura roşie Piteşti ne-au prilejuit cunoaşterea unor febrile pregătiri pentru sezonul de iarnă. În aşteptarea ...zăpezii, majoritatea colectivelor sportive au dat însă... uitării pe ceilalţi sportivi (fotbalişti, handbalişti, voleibalişti, atleţi etc.), îngrijindu-se îndeosebi de schiori, patinatori, hocheişti. Iată însă că nici primele zile ale noului an nu au adus cu ele zăpada mult aşteptată! Luna ianuarie nu trebuie să continuie a fi luna aşteptării. Zilele frumoase, cu soare blînd, fără ger sau ploi, care mai stăruie încă prin multe aşezări, trebuie folosite la maximum pentru organizarea unui număr cît mai mare de competiţii, pentru continuarea antrenamentelor în aer liber. Să nu uităm că sute şi sute de echipe participante la diferite campionate regionale sau raionale şi-au întrerupt aproape complet activitatea odată cu terminarea returului. Pentru aceste echipe ca şi pentru toate celelalte echipe reprezentative de colectiv, pentru echipele din cercurile sportive trebuie găsite cît mai variate forme de activitate competiţională. Exemplul colectivelor sportive din oraşul Sibiu, care şi-au continuat activitatea competiţională fie în întrecerile cu caracter de masă, fie în noi concursuri organizate pe scară locală, trebuie urmat de toate celelalte colective sportive. Vremea este încă favorabilă pentru organizarea jocurilor de fotbal (ele se pot desfăşura chiar în timpul iernii, pe terenuri reduse şi special amenajate), handbal, rugbi, a întrecerilor de atletism, crosuri etc. Antrenamentele bine planificate în aer liber vor ajuta mai mult la pregătirea sportivilor şi, în plus, vor contribui la descongestionarea sălilor de sport, la intensificarea activităţii competiţionale de sală

Intensificarea activităţii sportive competiţionale şi de instruire-antrenament în aer liber şi în săli, *iată principala sarcină a colectivelor sportive în această primă lună a noului an!*

Preocupări gospodăreşti

De curînd am vizitat colectivul sportiv Flamura Roşie Cisnădie şi unul dintre aspectele care ne-au impresionat în modul cel mai plăcut a fost ordinea perfectă care domnea în magazia de echipament. Deşi abia începuse timpul nefavorabil desfăşurării activităţii sportive în aer liber, materialele şi echipamentele de vară erau de acum spălate şi aranjate, urmînd să se treacă la recondiţionarea lor, iar materialele şi echipamentul de iarnă stăteau în „prim plan", gata de a fi întrebuinţate.

Ar fi însă greşit să se creadă că aceasta trebuie să fie unica grijă a gospodarilor dintr-un colectiv sportiv, că centralizarea şi buna păstrare a materialelor şi echipamentului este singurul mijloc care poate duce la consolidarea bazei materiale a colectivului. Chiar dacă această grijă se extinde (şi trebuie să se extindă) asupra bazelor şi a amenajărilor sportive, tot nu înseamnă că s-a făcut totul. Grija faţă de inventarul sportiv trebuie să meargă paralel cu strădania de a realiza un cît mai mare număr de noi membri în colectiv şi de a depăşi angajamentele privitoare la cotizaţii şi taxe de înscriere. Realizările obţinute în primăvara trecută de unele colective din Galaţi, Bacău, Oraşul Stalin şi alte centre, cu ocazia alegerilor organelor sportive sindicale, au arătat cum o vie propagandă sportivă şi dezbaterea problemelor sportive în adunările generale pot contribui la creşterea considerabilă a numărului de membri ai colectivului. În plus, fiecare participant la Spartachiada de iarnă ca şi la concursurile G.M.A. trebuie atras să devină membru al colectivului sportiv. O evidenţă bine pusă la punct va ajuta consiliul colectivului să aibă, chiar de la începutul anului, o oglindă vie a viitoarei sale activităţi.

Deci: toată grija gospodărească pentru inventarierea şi perfecta păstrare a bunurilor sportive, toate strădaniile pentru mărirea numărului de membri ai colectivului şi pentru realizarea încă din prima lună a anului a capitolelor bugetare privind cotizaţii şi taxe de înscriere. Iar organele sportive superioare — consiliile sportive regionale, secţiile C.F.S. ale C.S.R. şi consiliile centrale ale asociaţiilor sportive — vor trebui să îndrume colectivele pe drumul sănătos al chibzuinţei în păstrarea inventarului, al inventivităţii şi folosirii iniţiativei locale pentru întărirea bazei materiale şi a manipulării economice şi juste a fondurilor.

Primele zile: primele norme, primii purtători ai insignei G.M.A.

Discuţiile iniţiate de ziarul nostru pe marginea proiectului noului regulament G.M.A. au stîrnit un viu interes în rîndurile activiştilor din colectivele sportive. Numeroasele corespondenţe primite la redacţie ne-au arătat însă că în multe colective sportive din diferite oraşe: Ploieşti, Constanţa, Iaşi, Oradea, Piteşti etc., activitatea pe linia complexului G.M.A. a scăzut în intensitate, comisiile G.M.A. aşteptînd noile norme şi prevederi ale regulamentului. La început de nou an, această situaţie trebuie cît mai grabnic schimbată şi atitudinea acelor activişti care nu mai fac nimic pînă... nu apare noul regulament trebuie înlocuită cu o muncă perseverentă pentru pregătirea temeinică a aspiranţilor, pentru organizarea concursurilor de trecere a normelor G.M.A. Unii activişti care muncesc în domeniul G.M.A. (Sibiu, Cisnădie, Craiova, Bacău) au înţeles acest lucru şi, fără îndoială, că primele zile ale acestui an vor însemna pentru ei prilej de noi şi frumoase succese. Iată drumul pe care trebuie să meargă fiecare activist din colectivele noastre sportive. Pînă la apariţia noului regulament, activitatea G.M.A. nu trebuie să slăbească nici o clipă ci, dimpotrivă, să crească necontenit. Luna ianuarie este prielnică pentru trecerea multor norme ale complexului. Astfel, pot fi organizate cu succes concursuri pentru trecerea normelor la alergări, sărituri, aruncări, cursa cu obstacole, tir, jocuri, turism etc. Bineînţeles, acolo unde a căzut zăpadă suficientă, accentul trebuie pus pe organizarea concursurilor de schi. Stadioanele din Craiova, Timişoara, Cluj, Constanţa, Bucureşti, Arad sau Iaşi trebuie să cunoască şi în aceste zile freamătul specific concursurilor pentru trecerea normelor G.M.A. Aceasta cu atît mai mult cu cît majoritatea acestor stadioane sînt acum, în lunile de iarnă, mult mai accesibile maselor de aspiranţi. Activitatea de pregătire a aspiranţilor şi cea de organizare a unui număr cît mai mare de concursuri pentru trecerea normelor trebuie strîns împletită cu o muncă susţinută de popularizare a complexului. În unele întreprinderi şi colective sportive cum sînt: Metalul uzina de Tractoare din Oraşul Stalin, Progresul I.A.S. Sibiu, Locomotiva „Ilie Pintilie" Iaşi, Constructorul Bacău etc., nu te mai întîmpină în ultima vreme nici afişele mobilizatoare care îndemnau tinerii să participe la concursurile G.M.A., nici graficele care vesteau realizarea angajamentelor. Apariţia noului regulament trebuie întîmpinată cu cît mai frumoase succese şi în această direcţie colectivele sportive şi comisiile G.M.A. trebuie să folosească primele zile ale lui ianuarie ca pe un bun prilej pentru realizarea primelor norme trecute, pentru pregătirea primilor purtători ai însignei G.M.A.

In centrul preocupărilor: **Spartachiada de iarnă a tineretului**

In centrul preocupărilor trebuie să stea Spartachiada de iarnă a tineretului. In cursul întregii luni ianuarie, colectivele sportive vor organiza concursurile etapei întîia a marii competiţii, iar aceste concursuri trebuie astfel organizate încît ele să constituie, pentru participanţi, cel mai bun îndemn de a intra activ în viaţa sportivă.

Cu ajutorul maselor

E un nou an de muncă, în care mişcarea noastră sportivă are sarcini sporite. Numai o temeinică întărire a bazei organizatorice poate contribui la îndeplinirea acestor sarcini. Aşa că trebuie trecut la fapte. Primul obiectiv: analiza activităţii anului trecut, pe cercuri sportive, pe secţii şi pe întregul colectiv, în adunare generală. Este cel mai bun mijloc de a solicita şi primi ajutorul maselor de membri, de a supune criticii constructive activitatea organelor alese şi, totodată, de a consolida aceste organe, prin completarea lor în cadrul alegerilor parţiale ce se pot organiza cu această ocazie.

Dările de seamă pe cercuri şi secţii pe ramură de sport vor pune accentul pe modul în care au fost realizate sarcinile de bază ale acestor unităţi. In cercuri, problema principală va fi activitatea sportivă de masă, concursurile de casă, măsurile luate pentru popularizarea sportului şi angrenarea membrilor de cerc în activitatea sportivă continuă şi, mai ales, activitatea G.M.A. In secţii, accentul va fi pus deopotrivă pe ridicarea nivelului tehnic al sportivilor, pe creşterea de elemente noi, ca şi pe comportarea sportivilor în anul 1956, din punct de vedere disciplinar, educativ. Adunările generale ale colectivelor vor fi pregătite temeinic, printr-o largă acţiune de popularizare. Darea de seamă va fi întocmită din vreme— cuprinzîndu-se toate aspectele muncii colectivului sportiv, într-un spirit critic şi autocritic — şi va fi afişată din timp, pentru ca membrii de colectiv să-şi poată axa pe problemele ei discuţiile şi propunerile.

Experienţa anului trecut ne-a dovedit în ce măsură pot contribui adunările generale la îmbunătăţirea muncii. Să folosim, deci, acest mijloc, pentru că osteneala ne va fi răsplătită înzecit!

Sarcini importante

● *Să dăm viaţă hotărîrii comitetelor C.F.S. şi comisiilor pe ramură de sport cu privire la organizarea, în fiecare săptămînă, a concursurilor de box, lupte, haltere, şah, tenis de masă, popice, etc.*

● *Toate organizaţiile sportive şi cadrele de antrenori au datoria să ia măsuri ca în această perioadă membrii colectivelor sportive să-şi facă examenul medical la dispensarele şi policlinicile sportive.*

● *Sezonul de iarnă trebuie folosit şi pentru ridicarea nivelului ideologic şi profesional al cadrelor de activişti şi tehnicieni din colective, prin conferinţe, cursuri şi seminarii organizate pe scară locală, de către comisiile pe ramură de sport în colaborare strînsă cu cabinetele metodice.*

● *Pe localităţi, trebuie iniţiat un activ schimb de experienţă între tehnicieni, în cadrul unor consfătuiri cu caracter metodic, în care se vor expune realizările şi metodele celor mai bune cadre tehnice. Această acţiune trebuie extinsă şi asupra cadrelor de activişti din colectivele sportive.*

● *Să acordăm atenţia cuvenită problemelor de propagandă, agitaţie şi problemelor educative. Anul acesta, propaganda sportivă din colective trebuie să facă un pas mare înainte, pentru a lichida rămînerea în urmă din anii trecuţi. Consiliile colectivelor, în strînsă colaborare cu organizaţiile U.T.M. trebuie să folosească toate mijloacele existente, găsind forme de propagandă şi agitaţie din ce în ce mai vii, mai apropiate de specificul local. Tot în colaborare cu organizaţiile U.T.M., consiliile colectivelor vor trebui să elaboreze un plan care să prevadă mijloacele şi metodele de ridicare a nivelului educativ al sportivilor, în special al celor cu activitate competiţională oficială.*

Spor la muncă!

Firesc, sarcinile colectivelor sportive în această perioadă sînt mult mai numeroase şi ele trebuie de asemenea, îndeplinite. Cele cîteva grupe de probleme cuprinse în această pagină nu trebuie neglijate însă cîtuşi de puţin, ele reprezentînd o parte din principalele sarcini pe care şi le propune mişcarea noastră de cultură fizică şi sport, în această perioadă. Pentru ca luna ianuarie să însemne un bilanţ de frumoase şi numeroase realizări, colectivele sportive au datoria să muncească cu toată hotărîrea, să găsească drumul spre o cît mai rodnică colaborare cu comitetele de întreprindere şi conducerile administrative, să ceară curajos sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi de partid şi, în primul rînd, să activizeze pe fiecare membru al consiliului colectivului sportiv în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin. O judicioasă planificare a întregii activităţi pe luna ianuarie este, desigur, tot atît de necesară şi ea reprezintă chezăşia succesului. Activiştii colectivelor sportive trebuie să lichideze însă orice manifestare de formalism în alcătuirea planurilor de muncă şi să angreneze în această acţiune întreg consiliul colectivului. Ar fi greşit să se muncească în mod mecanic, colectivul mulţumindu-se cu stricta îndeplinire a planului. Colectivele sportive trebuie să dea dovadă de tot mai multă iniţiativă, să se străduiască să găsească şi să aplice noi şi interesante forme ale activităţii sportive, să lupte cu dîrzenie pentru ca această activitate să capete conţinutul său adevărat.

In luna ianuarie trebuie, de asemenea, desfăşurată o intensă muncă pentru lichidarea lipsurilor manifestate în activitatea organizatorică, de instruire, de propagandă şi agitaţie sau administrativ-financiară.

Colectivele noastre sportive, cu sprijinul asociaţiilor sportive şi al comitetelor C.F.S., pot transforma această primă lună a noului an într-o perioadă bogată în realizări, într-o lună a frumoaselor succese obţinute în întărirea organizatorică a activităţii sportive din întreprinderi şi de la sate.

Cele mai multe dintre colectivele noastre sportive au şi pornit la muncă. Pretutindeni a început lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor, pentru realizarea în cît mai bune condiţiuni a sarcinilor ce revin colectivelor sportive.

Noi, le dorim cu căldură: **„SPOR LA MUNCA ÎN NOUL AN DE ACTIVITATE".**

Povestea Irinei Csik — un om adevărat!

In fabrică...

Cunoscînd un om, vi s-a întîmplat, desigur, să vă aduceți aminte de personajul principal al unui roman sau piese de teatru, de o imagine dintr-un film sau de un alt om pe care l-ați întîlnit, cu ani în urmă, în diferite împrejurări. Fără îndoială că da. Și nu de puține ori v-ați grăbit să-i mărturisiți noului prieten această asemănare care uimește de multe ori.

Un lucru ca acesta mi s-a întîmplat de curînd, la Lugoj, stînd de vorbă cu maestra sportului Irina Csik. Dar nu era vorba de o asemănare cu un personaj de carte, din vreun film, ci, dimpotrivă, de un text pe care-l citisem de curînd și care arăta tocmai deosebirea extraordinară dintre interlocutoarea mea și un alt sportiv, bine cunoscut în lumea întreagă. Nu m-am grăbit să-i spun acest lucru Irinei Csik, deoarece voiam să recitesc cu atenție acel text. Acesta a fost, de fapt, primul lucru pe care l-am făcut revenind la București, cînd mi-am dat seama că, într-adevăr, între viața canotoarei Irina Csik și cea a discobolului italian Adolfo Consolini există o deosebire extraordinară!

E și firesc, vor spune cei mai mulți, mustrînd cu asprime pe gazetarul care caută — să zicem — cu orice preț lucruri ieșite din comun. În fond, de ce să faci această paralelă?

E simplu: pentru că, independent de voința noastră, ea există. Probabil că n-aș fi început reportajul în felul acesta, dacă n-aș fi citit prezentarea făcută lui Consolini de ziaristul italian Gianni Brera, care, spune chiar el, este cel sortit să scrie romanul celebrului recordman. Și, pentru a nu discuta în gol, iată chiar fragmentul cu pricina:

„Adolfo Consolini n-a învățat niciodată să decline substantivul „rosa — trandafir", nici să rezolve probleme de contabilitate financiară. Munca sa era de a căra pachetele cu bumbac la uzina „Chatillon", o mare fabrică de țesături. Apoi, cînd a bătut recordul mondial (53,34 m. în 1941), el a găsit foarte natural că munca aceasta nu i se potrivește. A fost angajat într-un birou. Scria adrese și lipea plicuri".

La textul acesta mă gîndisem în tot timpul șederii mele la Lugoj, în lungile discuții purtate cu Irina Csik. Citisem reportajul lui Brera despre Consolini și trebuie să recunosc că măsurasem pînă atunci personalitatea marelui campion, chiar viața lui, numai ținînd seama de recordul său la aruncarea discului. Cu atît mai mare mi-a fost deziluzia cînd am întîlnit titlul reportajului: „Romanul lui Adolfo Consolini, omul simplu".

Deosebirea de care vorbeam există și vă veți da seama că ea aduce față în față două lumi. O veți înțelege ca și mine, citind această poveste pe care vreau să o redau tot atît de simplu cum am aflat-o. Dar înainte de a o scrie, vreau să fac încă o precizare legată de performanțele celor doi sportivi: nimeni să nu creadă că socotesc performanțele Irinei Csik la o valoare egală cu cele ale campionului olimpic și european. De fapt, mai rămîne să adaug despre Consolini, care acum cîteva săptămîni a împlinit 39 de ani, că așa cum Irina Csik este fiica unor țărani săraci din Satul Mic, de undeva de pe lîngă Mureș, Consolini s-a născut și el în casa unor țărani de lîngă Verona.

★

Irina Csik a împlinit la 16 decembrie 30 de ani. Da, 30 de ani și în ziua aceea, intrînd în încăperea în care lucrează, a descoperit cu surprindere pe birou o minunată glastră cu flori. Alături un plic. L-a deschis cu vădită curiozitate și a putut afla că muncitorii, tehnicienii și funcționarii fabricii „Țesătoria roșie" o felicită cu toată căldura. Oare să fi fost acesta primul semn de considerație de care se bucură ea, noua directoare a fabricii? Așa, aflați că maestra sportului Irina Csik, fosta secretară a organizației de partid a fabricii „Teba" din Arad, este astăzi directoarea unei importante întreprinderi din Lugoj. E un lucru cît se poate de normal, dar tocmai de aceea, stînd acum cîteva zile în același birou, în care florile din glastre își păstrează încă prospețimea, am rugat-o pe Irina Csik să se întoarcă cu ani înapoi.

★

Satul Mic... În casa țăranului sărac Francisc Csik se născuseră trei fete: Ileana, Rozalia și Irina. Apoi cînd Irina mai crescuse, a venit pe lume și Zoltan. Tocmai bine, pentru că Irina putea să aibă grijă de Zoltan și să-i ajute și mamei. Ba, găsea și răgazuri să alerge la școală și să stea în bancă, atentă, alături de ceilalți copii. Într-o zi, cînd a împlinit 12 ani, drumul ei n-a mai dus la școală. Alături de Ileana, Rozalia și Zoltan, Irina pășea plîngînd în urma unui sicriu. Mama Csik închisese ochii pentru totdeauna. Irina a căutat de lucru la moșia din Mocrea. Copilă, la 12 ani, lucra din greu, dar găsea încă puteri pentru ca, tîrziu în noapte, să mai cerceteze caietele de școală.

„Am făcut 6 clase" — spune Irina.

După 1938 trăiește cei mai grei ani ai vieții sale. Trudește așa pînă în 1944 cînd odată cu eliberarea patriei noastre, descoperă o lume nouă. Devine membră a U.T.C. și începe să lucreze cu toată rîvna în producție. Tot din perioada aceasta, Irina Csik păstrează primele ei amintiri sportive. Ajunsese o bună gimnastă. În 1946, ea devine membră de partid și activitatea ei este și mai susținută. Tot în acest an, în preocupările ei, canotajul ia locul gimnasticii și, spre surprinderea generală, echipajul al cărei căpitan era Irina cucerește pentru prima oară titlul de campioană a țării la întrecerile de la Galați.

Dar secția de confecții a fabricii, în care lucrează, este desființată. Muncitoarele din această secție, „farmacia fabricii" — cum o denumește Irina, se hotărăsc cu greu să-și schimbe felul de muncă. Irina le convinge pe tovarășele ei de sport să treacă la țesătorie. Mai mult decît atît, ea se hotărăște să cunoască modul de fabricație, așa că cere să fie trecută la secția de preparare. Pînă în 1948 trece prin toate secțiile fabricii, reușind să deprindă întreg procesul de producție. În această perioadă, o preocupă însă și pregătirea ei ca sportivă și chiar activitatea culturală din întreprinderea din care face parte. În 1951, Irina Csik este aleasă secretară a organizației de partid a fabricii „Teba" din Arad, unde duce o activitate deosebit de rodnică. Irina Csik înțelege că noua sa muncă nu va putea da roade dacă nu va continua să aprofundeze problemele producției. De aceea, insistă să i se dea posibilitatea să studieze, ceea ce se va întîmpla din octombrie 1954 și pînă în august 1955. Astăzi, Irina Csik este directoarea unei întreprinderi în care lucrează cîteva sute de muncitoare și muncitori.

★

Acum două luni, sosind la Lugoj, Irina Csik se gîndea cu îngrijorare la noua ei muncă. Dorise mult să învețe, dar, la drept vorbind, nu se gîndise niciodată să ajungă în acest post. Inginerul șef al fabricii „Țesătoria roșie" își amintește de emoția care o stăpînea pe noua directoare în clipa în care s-a așezat la biroul la care lucrează acum.

O întîmplare însă, i-a redat Irinei stăpînirea de sine. A pornit prin secțiile fabricii. A intrat la țesătorie. Muncitoarele au ridicat capul privind-o cu multă curiozitate, chiar mirate. Mergea încet, cerceta fiecare război. Un fir rupt.

— Îmi dai voie? spuse ea muncitoarei, o femeie în vîrstă.

Aceasta o privește mirată.

— Dar știi?

— Sigur, și eu sînt țesătoare.

— Atunci da, dar numai dacă te pricepi într-adevăr.

De atunci de cîteori vine în fabrică, și vine foarte des, stă chiar ore întregi printre războaie, vorbește, ascultă, ajută. În fabrică ea s-a preocupat de la început de curățenie, care lăsa de dorit, s-a ocupat de cămin și cantină și, bineînțeles, ține seamă în fiecare clipă de cuvintele pe care le poți citi chiar deasupra biroului ei: „În munca de conducere, datoria cea mai de preț este controlul realizării sarcinilor".

Peste cîteva clipe schiful va fi pregătit și vîslitul va începe

★

Am stat o zi întreagă în biroul Irinei Csik. Am notat cîteva dialoguri.

Intră femeia de serviciu, Elena Pall.

— Bună dimineața, tovarășă directoare!

— Bună dimineața! Ce face feciorul nostru?

Copilul tovarășei Pall este bolnav și directoarea s-a ocupat ca el să fie internat în spital.

Irina Csik formează un număr de telefon:

— Bună dimineața, tovarășe! Să știi că ne răfuim. De ce n-ați prezentat planul de contractări de piese de schimb pe anul 1956?...

Pe birou se află mai multe volume. Răsfoiesc unul: „Metoda de calculare a necesarului de coloranți și produse chimice pentru fabricile de finisare din industria bumbacului".

Pe margine, multe însemnări...

★

Într-o zi, cînd a intrat la țesătorie, Maria Vucșa care este și jucătoare de handbal, a întrebat-o:

— Cum ați putut face față cu producția și cu sportul, tovarășă directoare? De cîte ori ați fost campioană?

— De șase ori, și am reușit să îmbin foarte bine munca cu activitatea sportivă.

Stînd de vorbă cu Irina Csik am aflat că ea vrea să-și continue activitatea sportivă și la Lugoj. De curînd, a fost la București, interesîndu-se de felul în care va putea să procure ambarcațiuni, în special caiace și canoe. Cu acestea se va putea înjgheba o activitate susținută pe Timiș. Maestra sportului socotește că la Lugoj trebuie să se acorde o atenție deosebită elementului feminin, deoarece, în întreprinderile din această localitate, muncesc foarte multe femei.

★

Irina Csik mi-a vorbit de cărți și filme, despre colegele ei de sport, despre întrecerile la care a participat. Mi-a vorbit de amărăciunile vieții ei, dar și de marile ei bucurii și am înțeles ce a însemnat Partidul în viața acestei harnice femei.

Stînd și ascultînd-o, mi-am dat seama că pentru a ajunge unde este astăzi, a trecut prin multe încercări. Încercări care, pe cei cu caractere puternice — așa cum este comunista Irina Csik — îi călește și mai mult, îi face capabili să înfrunte greutăți și mai mari.

Pentru ea, fabrica din Lugoj a devenit un loc unde va trebui să înfrunte, fără îndoială, încă multe greutăți, dar ea socotește de pe acum că acestea vor fi înlăturate.

— Ne trebuie o creșă.

Și așa cum privește prin curte, o și vezi alegînd locul unde se va înălța noua clădire.

Pășește pe drumul încă nepietruit.

— Și pe acesta îl vom face!

Trebuie să crezi, pentru că însuși drumul Irinei Csik este o dovadă a puterii ei de muncă.

— Trebuie să termin liceul, învăț de zor!

Cînd le va face pe toate, cum găsește timp pentru ele — aceasta este, poate, singurul „secret" al Irinei Csik.

★

Ileana și Rozalia sînt țesătoare la Arad. Zoltan a studiat în Uniunea Sovietică și este inginer la Baia Mare, Irina este directoarea unei fabrici.

Îmi mai pun o singură întrebare, gîndindu-mă mai ales că pentru un asemenea reportaj o pagină de ziar este insuficientă și că multe ar mai fi de scris despre ei: ce titlu ar alege Gianni Brera dacă ar trebui să scrie aceste rînduri? Și nu pot să nu mă gîndesc la cel pe care l-am mai pomenit: „Romanul lui Adolfo Consolini, omul simplu".

Nu-i așa, Gianni Brera, sînt alți oameni pe la noi, o altă lume? La noi, pionierii îi scriu Irinei Csik cu prilejul Anului Nou:

„Vă mulțumim pentru grija pe care o aveți pentru noi. Din partea dumneavoastră am primit un mare sprijin. Am auzit de succesele obținute de întreprinderea pe care o conduceți. Vă dorim noi succese în muncă!"

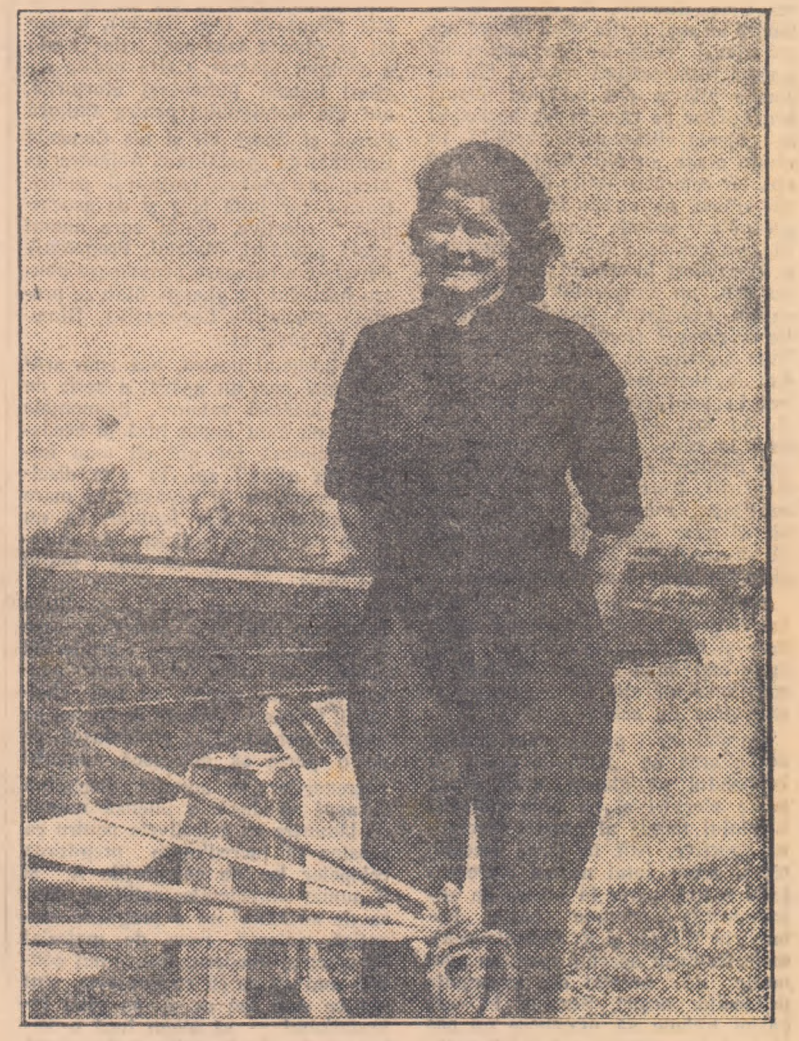

In curînd vor veni și celelalte fete și vom începe antrenamentul...

TUDOR VORNICU

In pragul sezonului competițional la hochei pe gheață

Din regiunile mai reci ale țării, de la Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Rădăuți, ne sosesc la redacție tot mai multe vești despre activitatea echipelor de hochei pe gheață. Temperatura scăzută din ultimele zile a dat un nou impuls pregătirilor pe care le fac hocheiștii în vederea viitoarelor competiții. In multe orașe au luat ființă echipe noi, iar cele constituite de mai multă vreme se străduiesc să-și împrospăteze cadrele. De altfel, această spectaculoasă disciplină sportivă a înregistrat în ultimii ani, în țara noastră, un remarcabil progres sub raport cantitativ. Numărul echipelor a crescut (iarna trecută au activat aproape 30 de formații), o serie de elemente tinere au promovat în lotul echipelor de categoria A, au fost înființate echipe în orașe în care această disciplină nu era popularizată (Reghin, Arad, Rădăuți). Paralel cu acest progres cantitativ, a crescut și nivelul tehnic al unor echipe (C.C.A., Avîntul Miercurea Ciuc, Flamura roșie Sighișoara, Progresul Gheorghieni).

Mai putem nota aici și îmbunătățirea aprovizionării cu materiale și echipamente sportive, calitatea mai bună a acestora, fapt ce constituie un stimulent pentru organizarea de echipe noi.

Paralel cu preocuparea pentru dezvoltarea pe bază de mase a hocheiului pe gheață, s-au depus unele eforturi și pe linia ridicării nivelului tehnic al acestei discipline sportive. Atît în iarna trecută, cît și acum, lotul nostru reprezentativ a luat parte la tabere de antrenamente comune peste hotare (în R.D.G. și R. Cehoslovacă), unde fruntașii acestui sport au avut multe de învățat din experiența prietenilor noștri. Sezonul în care pășim trebuie să marcheze un pas și mai important pe drumul continuei dezvoltări a hocheiului pe gheață în patria noastră. Trebuie să recunoaștem că pentru această disciplină nu s-a făcut pînă acum tot ce se putea face, și aceasta a avut drept consecință o rămînere în urmă față de alte discipline. Principala piedică în calea unei mai puternice afirmări a hocheiului pe gheață la noi este lipsa unui patinoar artificial, care să asigure o activitate mai îndelungată, permanentă și care să nu fie la discreția... situației atmosferice. Există unii activiști și antrenori care-și ascund lipsa de activitate sub pretextul inexistenței „condițiilor". Din comoditate, aceștia nu folosesc la maximum posibilitățile de lucru pe patinoarele existente, pe care se pot ridica elemente noi, valoroase. Cum au apărut în hocheiul nostru jucători ca Czaka, Ionescu, Naghi, Peter, Măzgăreanu, Fenke II, Tomor? Pe gheață artificială? Nu! Pe patinoare amenajate la Miercurea Ciuc, la Cluj sau la Orașul Stalin, ca urmare a muncii unor activiști sau antrenori entuziaști. Iată de ce socotim că în hocheiul pe gheață la baza muncii de ridicare de noi cadre, de noi centre, nu stă problema patinoarului artificial, ci munca temeinică, în diferite regiuni ale țării, pe patinoare amenajate cu gheață naturală.

Există unele colective în care, în loc să se ducă o muncă temeinică de ridicare a elementelor tinere, se duce o politică nesănătoasă, de „goană" după elemente din alte colective, de cele mai multe ori jucători bătrîni, de la care hocheiul nostru nu mai așteaptă nimic. Este cazul echipelor Metalul Orașul Stalin și Voința București, în care figurează jucători de aproape de 40 ani.

In regiunea Stalin, în Regiunea Autonomă Maghiară, ca și în regiunea Cluj, hocheiul pe gheață se bucură de o mai largă popularitate, ca urmare a muncii organelor locale C.F.S. și comisiilor locale de specialitate. In altele, unde există condiții atmosferice la fel de favorabile (Suceava, Iași, Bacău), hocheiul pe gheață face pași... timizi sau e complet ignorat. Către aceste regiuni trebuie îndreptate eforturile, atît ale Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport cît și ale Comisiei Centrale de specialitate. Acțiunea de atragere a unor noi regiuni și centre trebuie sprijinită larg și de asociațiile sportive, dintre care numai unele (Avîntul, Metalul, Progresul) dovedesc o oarecare preocupare pentru hocheiul pe gheață. Slab se prezintă asociațiile Locomotiva, Dinamo, Fl. roșie etc.

In hocheiul nostru, așa cum arătam mai sus, au apărut o serie de tineri jucători valoroși. Elementele tinere nu s-au impus însă în această disciplină tot atît cît s-au impus, în ultimii ani, în alte discipline sportive. Și aceasta, în mare măsură din cauza faptului că nu avem un număr suficient de antrenori. Și, după ce că sînt puțini antrenori, n-au nici posibilitatea să lucreze, din cauza greșitei poziții a unor asociații sau colective, care nu angajează antrenori, considerînd hocheiul un sport „de sezon" pentru care nu merită să faci cheltuieli. Comisia Centrală de hochei pe gheață trebuie să se străduiască, pe de o parte să mărească numărul antrenorilor în această disciplină și apoi să ducă o intensă muncă de lămurire cu colectivele pentru ca acestea să încredințeze pregătirea echipelor lor de categoriile A și B numai tehnicienilor calificați. Lipsa de antrenori cu o pregătire teoretică ridicată, lipsa de material documentar modern, lipsa unui contact mai strîns cu străinătatea, sînt motive care fac ca — pe plan internațional — să avem încă o valoare scăzută. Aceasta, și din cauză că — cu excepția echipelor CCA și Avîntul — formațiile noastre nu folosesc experiența sovietică a antrenamentelor pe toată durata unui an, ci se rezumă la o tabără de pregătire de maximum o lună înainte de începerea competițiilor.

Cu mai multă atenție trebuie privită și problema arbitrilor. La ora actuală dispunem de un număr foarte redus de arbitri capabili de a conduce bine în campionatul categoriei A. Din păcate, nici aceștia nu prezintă garanția deplină a unor arbitraje bune, deoarece în însăși cunoașterea și interpretarea regulamentului de joc persistă, de mai multă vreme, semne de întrebare și divergențe. O mai profundă documentare, organizarea de cursuri de perfecționare, colocvii cu ocazia campionatelor, sînt necesare pentru remedierea acestei stări de lucruri. Problema organizării competițiilor de hochei trebuie să fie privită și ea cu mai multă atenție, pentru ca întrecerile de prim ordin ale hocheiștilor, campionatul republican, să constituie o încununare a activității unui sezon și o bună propagandă pentru această ramură sportivă de iarnă. Dacă, de exemplu, campionatul organizat acum 2 ani la București în Parcul Sportiv Dinamo a constituit o adevărată sărbătoare a hocheiștilor, o puternică afirmare a acestui sport, în schimb, felul cum a fost organizat în anul trecut campionatul de la Orașul Stalin (organizarea a fost atribuită colectivului Metalul Steagul roșu) a însemnat un adevărat deserviciu pentru acest sport.

Acționînd cu energie și entuziasm pentru lichidarea lipsurilor arătate mai sus, precum și a altor deficiențe existente în hocheiul nostru pe gheață, organele de resort din CCFS, Comisia Centrală de hochei și patinaj, asociațiile și colectivele sportive, comisiile locale de specialitate, antrenorii și arbitrii vor contribui la continua propășire a acestei discipline sportive.

Activitatea la handbal în sală

BUCUREȘTI. Deși cele patru meciuri programate ieri seară în Cupa de Iarnă la handbal de sală nu promiteau dispute prea echilibrate, totuși spre satisfacția numeroșilor spectatori, am asistat la partide deosebit de spectaculoase prin dîrzenia și prin voința cu care echipele au luptat din primul și pînă la ultimul minut.

Fiecare partidă a avut de fapt un punct de atracție. Meciul Locomotiva G. N. — Dinamo Obor s-a încheiat cu victoria ceferiștilor după ce dinamoviștii conduseseră majoritatea timpului. In meciul Știința I.C.F. — Recolta M.A.S. a surprins replica viguroasă dată mai mult în prima repriză de formația Recolta, unei echipe (Știința I.C.F.) superioare. Insă, punctul culminant al „galei" de ieri seară l-a constituit, fără îndoială, întîlnirea dintre echipele C.C.A. și Flacăra Ploești. Mai hotărîți va niciodată, să lupte cu voință pentru victorie, ploeștenii au fost un adversar greu de întrecut. Ultimul joc așteptat cu justificată nerăbdare, a... întrecut așteptările: Metalul 23 August a învins comod o „umbră" a echipei Dinamo 6.

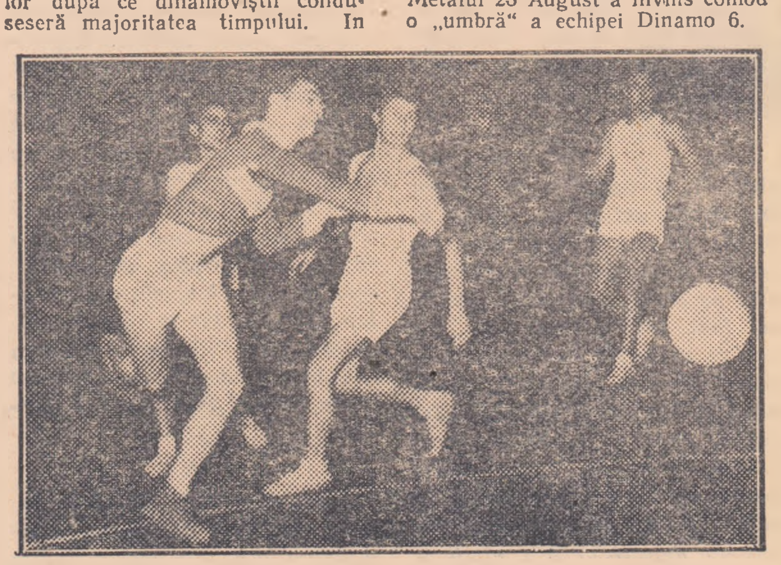

Ieri la campionatul de handbal redus unul dintre cele mai spectaculoase meciuri a fost cel dintre Locomotiva Gara de Nord și Dinamo Obor.
In fotografie, un atac al echipei dinamoviste.

Și acum, iată rezultatele tehnice: Locomotiva G.N. — Dinamo Obor 17-15 (7-11); Știința I.C.F. — Recolta M.A.S. 22—16 (13—9); Flacăra Ploești — C.C.A. 17-18 (8-9). Au marcat: Șelaru (5), Pană (3), Stoenescu (3), Cernat (2), Ionescu (2), Ctona și Cetini (Flacăra); Meithert (4), Bulgaru (3), Căliman (3), Schuler (3), Lang (2), Thelman (2) și Nițescu (C.C.A.); Dinamo 6 — Metalul 23 August 11-26 (6-14).

Dacă din aceste rezultate lipsește scorul cu care s-a încheiat meciul amical dintre echipele feminine Știința I.F.C. — Fl. roșie Steagul Roșu aceasta nu se datorește unei omisiuni redacționale, ci faptului că echipa Știința I.C.F. a... omis să se prezinte la sală (cel puțin ca jucătoare [illegible] că în tribune — ca spectatoare — am văzut aproape întreaga echipă). Acest lucru trebuie să dea de gîndit atît echipelor care se angajează să participe la jocuri amicale, cît și, mai ales, celor care se grăbesc să programeze astfel de meciuri.

TIMIȘOARA. — Intrecerile din cadrul Cupei de iarnă la handbal de sală nu se pot desfășura în condițiuni normale, din cauză că unele echipe (Flamura roșie Jimbolia, Avîntul Deta, Progresul Arad etc.) nu se prezintă cu regularitate la jocuri. Cu o săptămînă în urmă au fost înregistrate 5 forfait-uri iar acum, în cadrul etapei de duminică, trei din meciurile de categoria A nu s-au putut disputa din cauză că echipele amintite mai sus nu s-au prezentat.

Față de situația creată, comisia regională de handbal este datoare să analizeze comportarea acestor echipe —din păcate, echipe numeroase — care au dat dovadă de lipsă de seriozitate și care prin atitudinea lor, împiedică buna desfășurare a competiției.

In jocurile disputate duminică la Timișoara s-au înregistrat următoarele rezultate: **Cat B.:** Constructorul Timișoara — Șc. medie mixtă nr. II 9—0 (4—0); Flamura roșie U.T.T. II — Flamura roșie Industria Lînei 6—0 (3—0); Flamura roșie I. T. Lugoj — Știința Invățămînt Timișoara 3—1 (1—0); Flamura roșie Jimbolia — Locomotiva Timișoara 9—2 (5—2); Metalul Reșița — Voința Timișoara 3—2 (1—1).

Activitatea competițională internă

CICLISMUL IN ANUL 1955 (I)

Spre deosebire de alți ani, în 1955 activității competiționale i s-a asigurat o eficace continuitate datorită unui număr de întreceri de amploare. Dintre acestea, cele mai însemnate au fost: Cursa Scînteii, Cupa Munților, Cursa Victoriei, Circuitul R.P.R., Cupa 7 Noiembrie și Cupa comisiei centrale de ciclism. Ultima, prin regulamentul ei, a angrenat — în numeroase probe majoritatea alergătorilor de valoare.

Un aspect pozitiv a fost combativitatea manifestată în cele mai multe probe. Lucrul acesta arată că se merge spre o definitivă lichidare a învechitei mentalități: cursele de așteptare. Și — fapt îmbucurător — la dinamismul concursurilor au adus un aport însemnat acțiunile curajoase ale ciclistilor tineri. Aceasta denotă că nefericitul complex de inferioritate ce copleșea, pînă nu de mult, majoritatea tinerilor care, deși înzestrați cu remarcabile calități fizice, nu îndrăzneau să lupte de la egal cu alergătorii consacrați, este în curs de dispariție.

Datorită combativității au fost obținute medii orar valoroase. Astfel în Cursa Victoriei, 825 km. au fost parcurși cu o medie orară generală de 37,330 km. (cea mai mare medie orară din cele 10 ediții ale cursei), după ce în unele etape de plat se alergase cu 30-40 km./h. trebuie să subliniem că numeroși tineri — unii dintre ei în vîrstă de 17-18 ani (C. Slobozeanu, de pildă) — au obținut norma de categoria I, pe 150 km.

In cuprinsul țării, probe ca: Circuitul regiunii Stalin, Circuitul Bihorului. Cursa de fond a regiunii Timișoara, Circuitul Mediaș și alte întreceri pe etape, au constituit o prețioasă popularizare a ciclismului în diferite regiuni.

Din păcate, însă, una dintre cele mai importante curse regionale, Circuitul regiunii Cluj, nu s-a disputat în 1955.

La Ploești, a II-a ediție a Cupei Petrolului și Cupa U.C.E.C.O.M., alergări pe etape, au însemnat realizări meritorii.

Dacă la Iași, Tr. Severin, Brăila, Craiova, Oradea, Constanța, și în alte cîteva centre cicliste, o serie de alergări au marcat o anumită activitate, în schimb în alte localități ciclismul s-a manifestat cu totul nesatisfăcător. Astfel, la Tg. Mureș (doar două probe în tot anul), Sibiu (una singură), Reșița (două), Galați, Bîrlad, Bacău ș. a. ciclismul a fost, în genere, aproape inexistent.

In aceste centre, și nu numai în acestea, sportul pedalei a fost întîmpinat cu o indiferență generală, atît din partea conducerii colectivelor sportive cît și a comisiilor locale, a căror muncă a lăsat foarte mult de dorit. La Bacău, de pildă, nici nu a existat vreo comisie de ciclism (orășenească, regională).

In vederea dezvoltării întrecerilor cu caracter popular, comisia centrală de ciclism a organizat în 1955 un concurs republican pentru biciclete de oraș. Concursul, însă, nu și-a atins decît în mică măsură scopul, din cauza slabei preocupări a secțiilor de ciclism, a unor comisii locale de specialitate și, în bună parte, a comitetelor C.F.S. Au fost centre în care s-a manifestat o îngrijorătoare superficialitate în ceea ce privește organizarea acestei însemnate competiții. De pildă, la Focșani, nu a fost organizată **nici o probă** cu caracter popular, iar la Sibiu, comitetul C.F.S. nu s-a interesat de loc de modul în care comisia de ciclism și-a dus „munca".

Chiar și în Capitală, probele populare nu s-au bucurat de atenția cuvenită. De obicei au fost prezenți 5—6 participanți, uneori 4 sau 3.

Un alt aspect, care se cere temeinic analizat, este următorul: Deși numărul bicicletelor existente în Capitală, la asociații și colective, se cifrează la cîteva sute, totuși lotul celor care au concurat a fost uneori foarte redus: de exemplu doar 40 de concurenți la startul Cupei 7 Noiembrie. In legătură cu acest concurs, este de semnalat atitudinea asociațiilor Constructorul, Știința, Recolta și altele care au absentat, cu toate că proba avea un rol bine definit: prelungirea activității competiționale.

Problema dezvoltării ciclismului feminin nu a constituit decît pe alocuri o preocupare mai susținută. In afară de Dinamo București (care posedă cea mai puternică formație feminină), Progresul și, în parte, Metalul, Locomotiva, Voința și Flamura roșie, celelalte asociații au privit cu multă indiferență această problemă.

Din cuprinsul țării, notăm o serie de alergătoare din: Orașul Stalin (Herta Schuster, campioană de fond a R.P.R., Ottilia Konnerth, ambele de la Fl. roșie), Timișoara (Viola Cotrău, Valeria Ilievici), Oradea (Lucia Huțui), Tr. Severin (Ecaterina Brînaru), Giurgiu (Teodorca Stoianoff) și alte cîteva alergătoare cu calități promițătoare, din diferite alte centre.

In rest, puține sînt centrele din țară care se pot mîndri că au ridicat noi cadre feminine.

Nici chiar în Capitală numărul alergătoarelor nu a fost satisfăcător: doar 3 sau 4 concurente la startul unei probe, uneori nici atît.

Cele cîteva cifre și date de mai sus ilustrează o situație care se cere radical îmbunătățită în vederea sezonului 1956.

EMIL IENCEC

Activitatea la hochei pe gheață

Așa cum am mai anunțat, ultimele jocuri din cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie" nu s-au putut disputa la Miercurea Ciuc din cauza unui val de căldură care a stricat gheața. De ieri însă, din nou temperatura a scăzut și echipele aflate la Miercurea Ciuc în tabără de pregătire și-au reluat antrenamentele. In acest fel, ultima etapă a „Cupei 30 Decembrie" a fost reprogramată. Ultimele jocuri (Știința Cluj—Progresul Gheorghieni, Voința—Metalul și CCA—Avîntul Miercurea Ciuc) au fost programate pentru 5 ianuarie. Cu mult interes este așteptat jocul dintre CCA și Avîntul. In echipa bucureșteană joacă hocheiști de ridicată valoare (Dlugoș, Czaka, Peter, Flamaropol, Zografi etc.). Avîntul beneficiază de o echipă întărită, din care fac parte Incze II, Tacaci I, Csaszar, Török, Ferencz, Fodor și alții.

— Corespondentul voluntar Marin Dumitru ne trimite știri în legătură cu pregătirile echipei de categoria A Dinamo Tg. Mureș. O caracteristică: echipa este alcătuită în mare majoritate din elemente tinere, între 17—20 de ani. Iată lotul dinamoviștilor: Lako, Balogh, Soliom, Fülöp, Florea, Hollo, Szatmari, Pîrcan, Martonoș, Aistaloș, David, Szöcs, Moldovan, Geczö, Bidermann.

— Miine, la Orașul Stalin, se deschid cursurile de perfecționare a arbitrilor de hochei pe gheață.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

De curînd, ziarul nostru a criticat atitudinea necorespunzătoare a consiliului central al asociației Dinamo față de secția de pentatlon modern, secție care în ultimul timp nu a primit nici un fel de sprijin din partea consiliului central. In răspunsul pe care l-am primit de la asociație ni se spune: „Este adevărat că secția de pentatlon modern nu a primit sprijinul necesar desfășurării unei activități corespunzătoare. Ea n-a fost prevăzută din timp în planul de dezvoltare pe anul 1955 și, ca atare, a avut multe greutăți materiale.. Pe de altă parte, secția n-a fost încadrată cu un tehnician priceput, care să asigure o îndrumare tehnică corespunzătoare și să folosească posibilitățile existente în cadrul asociației noastre. In general, activitatea s-a desfășurat în jurul unor elemente consacrate, neglijîndu-se lărgirea bazei de mase. In urma acestei analize s-au luat unele măsuri: secția de pentatlon modern a fost inclusă în planul de dezvoltare pe anul 1956 și s-a prevăzut crearea a încă unei secții pe lîngă un consiliu regional din țară. S-au făcut intervențiile necesare pentru repartizarea și înzestrarea acestor secții cu 10 cai. Secțiile vor fi încadrate cu tehnicieni pricepuți, care să se ocupe intens de pregătirea sportivilor avansați și de recrutarea de noi elemente în această ramură de sport".

★

Sub titlul „La Alba-Iulia în prag de iarnă", ziarul nostru a criticat recent atitudinea unor organe locale, care dau diverse destinații singurei săli de gimnastică din oraș. Răspunzînd criticii aduse de ziar, organizația comercială locală, în loc să recunoască justețea celor semnalate de corespondentul voluntar al ziarului, consideră critica drept o... calomnie la adresa organelor respective. Or, lucrurile sînt clare: sala de gimnastică a fost transformată în depozit, iar organizația comercială locală, în loc să arate măsurile concrete pe care le va lua pentru lichidarea acestei stări de lucruri, încearcă să demonstreze că această sală n-ar fi fost creată pentru sport și de aici dreptul O.C.L.-ului de a-i da altă întrebuințare.

Discuţii pe marginea activităţii fotbalistice

Trebuie să ne străduim mai mult pentru ridicarea calităţii fotbalului

ARAD. *Articolul apărut în ziarul „Scînteia" sub titlul „Activitatea fotbalistică în ţara noastră trebuie îmbunătăţită" a arătat cu multă justeţe părţile pozitive şi negative ale fotbalului nostru. Au fost subliniate lipsurile în pregătirea fotbaliştilor fruntaşi ca urmare — mai ales — a neseriozităţii manifestate la antrenamente.*

Rolul fotbaliştilor fruntaşi este de a contribui din toate puterile la ridicarea nivelului jocurilor de fotbal care — cum a fost precizat în articolul citat — lasă mult de dorit. Foarte just a semnalat articolul ineficacitatea înaintărilor (dovadă numărul mic de goluri înscrise în ultimele campionate). In această direcţie avem foarte mult de făcut. Noi trebuie să stăruim pentru ridicarea fotbalului, ajutîndu-i efectiv pe antrenorii noştri în munca de instruire-antrenament. Cunoştinţele noastre tehnice şi tactice trebuie larg răspîndite în rîndurile tinerilor jucători de fotbal.

In cadrul colectivului nostru, mulţi dintre jucătorii echipei prime s-au ocupat de echipele de pitici. Maestrul sportului Nicolae Dumitrescu a obţinut rezultate frumoase în această direcţie. De asemenea, şi eu am avut în grijă echipe de mici fotbalişti şi pot spune că satisfacţia pe care o ai văzînd cum munca ta dă roade, nu se poate reda în cuvinte. Maestrul emerit al sportului Iosif Petschowski, precum şi maeştrii sportului Zoltan Farmati şi Nicolae Dumitrescu se străduiesc necontenit să-şi ridice măiestria sportivă, prin munca practică dar şi prin aprofundarea materialelor de specialitate. In plus, mulţi jucători cum sînt Gavrilă Szücs, Iosif Capas, Petre Dudas şi Toma Jurcă au frecventat regulat şedinţele de antrenament. Unii dintre ei, cum sînt Capas şi Dudas, sînt apreciaţi pentru succesele lor în producţie.

In anul 1956 ne aşteaptă sarcini şi mai grele. In afară de campionatul categoriei A, unde în urma promovării unor echipe puternice, ca Progresul Oradea şi Locomotiva Bucureşti, se prevede o luptă dîrză, şi programul internaţional va fi mai bogat şi mai variat. Pentru a face un salt faţă de anul care a trecut, jucătorii fruntaşi trebuie să-şi înzecească eforturile în pregătirea lor de zi cu zi, asigurînd astfel calitatea întrecerilor fotbalistice. Totodată, jucătorii de frunte trebuie să fie adevărate exemple pentru cadrele tinere, care — la rîndul lor — au datoria de a-şi însuşi cunoştinţele celor mai avansaţi.

Noi, cu toţii, sîntem hotărîţi să-i ajutăm pe antrenorii noştri în munca lor, pentru a asigura o cît mai bună pregătire a echipei noastre, ridicînd prin aceasta şi nivelul fotbalului în Republica Populară Romînă.

ANDREI MERCEA
maestru al sportului, jucător în echipa Flamura roşie Arad

Munca educativă—factor determinant

Sportul este un factor de călire fizică şi morală a tineretului. In patria noastră, fotbalul — această populară disciplină sportivă — nu poate fi socotit drept o profesie, un mijloc de obţinere a anumitor avantaje. Nu poate fi util societăţii acel sportiv care, cu toată valoarea sa tehnică ridicată, n-are la bază o pregătire profesională, o profesie pe care s-o exercite ca oricare om al muncii. Trebuie să fie limpede pentru toată lumea că un sportiv are datoria de a fi exemplu în muncă şi în sport pentru a reprezenta cu cinste şi demnitate colectivul său, atît sub raportul pregătirii tehnice, cît şi al atitudinii disciplinate pe teren, al dîrzeniei şi efortului depus pentru succesul culorilor colectivului.

In lumina acestor lucruri, colectivul sportiv Locomotiva Timişoara a căutat să-şi desfăşoare activitatea la un nivel cît mai ridicat. Jucătorii echipei noastre de fotbal sînt încadraţi cu toţii în producţie, la atelierele C.F.R. şi la Direcţia regională C.F.R. Anul acesta s-au evidenţiat în producţie o serie de jucători ca: inginer Franciscovici Oscar, dispecer la locomotive, Gall Valentin — lăcătuş, — Ferenczi Ladislau — tîmplar, — Covaci Iosif — maistru TC. — Ritter Iosif — planificator, — etc. Trebuie să arăt însă, că datorită, pe de o parte, conducerii colectivului, care nu a dus o suficientă muncă educativă, iar pe de altă parte atitudinii unor jucători, nu toţi fotbaliştii echipei noastre au venit regulat la serviciu. Printre aceştia cităm pe Ţigăniuc, Szekely, Dărăban etc. La această atitudine nejustă faţă de muncă s-a adăugat şi o comportare incompatibilă cu trăsăturile unui sportiv de tip nou. Unii jucători nu au înţeles să ducă o viaţă sportivă. Pentru o astfel de vină gravă, jucătorul Szekely a fost sancţionat cu scoaterea din lotul primei echipe în ultima parte a campionatului, deci tocmai atunci cînd lotul era incomplet prin accidentarea cîtorva jucători şi cînd echipa era ameninţată cu retrogradarea. De asemenea, pentru aceeaşi vină, jucătorul Ţigăniuc a primit un ultim avertisment din partea colectivului. In pregătirea lor tehnică, unii jucători au lăsat, de asemenea, de dorit, înregistrîndu-se cazuri de absenţe nemotivate de la antrenamente (de exemplu, jucătorii Ţigăniuc, Bădeanţu, Rodeanu etc.).

Desigur că toate aceste lipsuri importante s-au reflectat în comportarea echipei în cursul campionatului; ele au scăzut randamentul echipei, ducînd-o în situaţia de a fi ameninţată cu retrogradarea din categoria A.

Aceste lipsuri se datoresc, în mare măsură, conducerii colectivului care nu a acţionat cu suficientă energie la apariţia lor. Dacă actele de indisciplină ale unor jucători, în muncă sau în sport, ar fi fost combătute cu hotărîre şi înlăturate de la început, atunci şi randamentul şi comportarea echipei în campionat ar fi fost mult îmbunătăţite.

Conducerea colectivului nu a pus accentul pe munca educativă cu jucătorii, deşi se ştie că această problemă constituie un factor important în activitatea unui colectiv. In această direcţie s-a muncit sporadic în cea mai mare parte a anului, în turul campionatului şi în retur pînă la întrerupere. Odată reluat campionatul, echipa noastră a suferit trei înfrîngeri consecutive. Acest fapt ne-a dat foarte mult de gîndit şi situaţia trebuia analizată în mod cît se poate de serios: echipa noastră intrase în zona retrogradării. Abia în acest moment a început intensificarea muncii educative în cadrul colectivului nostru. Au fost organizate săptămînal şedinţe educative şi consfătuiri cu jucătorii, pentru a remedia multe din lipsurile constatate. Rezultatele nu au întîrziat să se arate. In următoarele jocuri susţinute echipa noastră a obţinut trei victorii şi trei meciuri nule care au determinat rămînerea echipei în categoria A.

Rezultă din cele de mai sus că în cadrul colectivului Locomotiva Timişoara, munca educativă a fost dusă în mod sporadic, ca s-a acţionat mai intens numai atunci cînd s-a făcut simţită greutatea unei situaţii critice. Dacă s-ar fi muncit metodic în această direcţie, sînt sigur că — ţinînd seama de posibilităţile jucătorilor noştri — echipa noastră ar fi avut o altă comportare şi ar fi ocupat un loc fruntaş în campionatul pe anul 1955. Echipa Locomotiva Timişoara cuprinde jucători care au apărat cu cinste prestigiul fotbalului nostru în întîlnirile internaţionale. Ea a avut o comportare bună în cele patru meciuri susţinute în 1955 cu Lokomotiv Sofia (3—1), Hamärby Suedia (1—1), Stal R.P. Polonă (2—1) şi Spartak Subotiţa (2—1). Aceste rezultate dovedesc că jucătorii noştri au posibilităţi morale, fizice şi tehnice să susţină cu succes examene în faţa echipelor străine, atunci cînd se pregătesc cu seriozitate şi conştiinciozitate.

In concluzie, consider că activitatea slabă desfăşurată de echipa noastră de fotbal în anul 1955 se datoreşte, în cea mai mare măsură, faptului că nu am pus un accent deosebit pe munca educativă cu fotbaliştii, ceea ce a determinat apariţia actelor de indisciplină şi, pe alocuri, crearea unei atmosfere nesănătoase în rîndurile jucătorilor.

Ţinînd seama de greşelile săvîrşite de noi în activitatea din anul 1955, ridicînd munca educativă la nivelul şi rolul pe care-l are în procesul de instruire-antrenament al fotbaliştilor şi stimulînd pregătirea jucătorilor pe care-i avem la dispoziţie, sînt convins că în anul 1956 echipa noastră va avea o comportare cu mult mai bună, la înălţimea condiţiunilor ce-i sînt asigurate, aducîndu-şi contribuţia de care este capabilă la îmbunătăţirea fotbalului din ţara noastră.

Ing. IOAN BOGDANESCU
responsabilul secţiei de fotbal a colectivului sportiv Locomotiva Timişoara

Un procedeu tehnic neglijat la noi: driblingul

Ţinînd seama de problemele de ordin tehnic ale fotbalului nostru, este deosebit de interesantă părerea despre dribling în general, a lui Csanadi Arpad, autorul renumitului manual de fotbal apărut recent în R.P. Ungară.

In timpul jocului se întîmplă, de multe ori, ca un jucător să nu găsească un coechipier liber căruia să-i trimită mingea. In aceste cazuri sînt recomandabile, ba chiar necesare, mişcări care pot distrage atenţia adversarului, îl pot induce în eroare, pentru a obţine timp sau spaţiul necesar.

Această părere a lui Csanadi mărgineşte sfera de utilizare a driblingului, dar — totodată — defineşte clar şi situaţia în care trebuie folosită această „armă". De altfel, autorul se exprimă şi mai lămurit în această privinţă, spunînd: **„Ţinerea adversarului la distanţă, inducerea lui în eroare (adică folosirea driblingului) sînt determinate de necesităţi, în fotbalul modern jucătorul recurgînd la arma driblingului numai dacă este silit de împrejurări".**

După această precizare, sau, mai bine zis, delimitare principială urmează în carte descrierea tehnicii driblingului, pe nu mai puţin de aproape 30 de pagini. Un spaţiu atît de mare rezervat driblingului arată pe de altă parte importanţa lui în tehnica de joc şi aceasta este cu atît mai instructiv pentru jucătorii noştri, cu cît ei — după cum se ştie — pot fi criticaţi pentru aplicarea greşită a driblingului, nu numai din punct de vedere tactic, ci şi — mai cu seamă — din punct de vedere tehnic. Un jucător care nu stăpîneşte tehnica driblingului sau o cunoaşte într-o măsură insuficientă, nu poate rezolva cu succes sarcinile legate de rolul lui atunci cînd este „nevoit" să recurgă la dribling, executîndu-l prost sau chiar evitîndu-l.

Iată ce spune autorul cărţii în această privinţă:

„Fiecare jucător este capabil să execute mişcări cu scopul de a induce adversarul în eroare, ceea ce însă, în sine, nu este suficient. Driblingul trebuie astfel executat încît să-şi atingă scopul: mişcarea respectivă trebuie să fie convingătoare, nu să fie transparentă, pentru că atunci adversarul nu se lasă păcălit. Prima mişcare, cea care distrage atenţia adversarului de la intenţia ascunsă, nu are voie să trădeze nimic din mişcarea care va urma, pentru folosirea timpului sau spaţiului astfel cîştigat".

După autor, executarea corectă a driblingului se bazează pe factori psihici şi fizici.

In privinţa factorilor psihici, Csanadi spune că un bun dribler dispune de o **imaginaţie bogată**, putînd astfel să creeze situaţii neaşteptate, şi — în afară de aceasta — el este dotat cu o **gîndire rapidă**, pentru a găsi prompt o soluţie potrivită în situaţia ivită.

Factorii fizici sînt mai mulţi. Astfel, prima necesitate fizică este coborîrea centrului de greutate a corpului, în special la driblingul cu mingea. Cu cît centrul de greutate este mai jos, cu atît va fi mai uşoară deplasarea lui rapidă şi neaşteptată în direcţia dorită. De aceea se găsesc atîţia dribleri buni printre jucătorii cu picioare mai scurte. Cei care au picioare lungi, reduc acest handicap prin îndoirea genunchiului. Al doilea factor fizic este **viteza**: mişcarea de înşelare trebuie să fie urmată rapid de mişcarea reală, intenţionată, pentru a împiedica adversarul să recupereze timpul sau spaţiul pierdut. Al treilea factor fizic: **îndemînarea** în execuţie. Intr-adevăr, driblingul cu mingea sau fără ea (fenta) necesită executarea unei acţiuni compuse din mişcări variate, neobişnuite, avînd direcţii opuse, ceea ce pretinde o mare îndemînare. Ultimul factor este **simţul ritmului**, un factor deosebit de interesant privind aspectul problemei. Este vorba de coordonarea timpului necesar atît mişcării de înşelare, cît şi celei cu intenţia reală. Astfel, driblerul nu poate trece la executarea mişcării cu intenţia reală, pînă cînd adversarul nu a reacţionat la prima. Dacă driblerul se grăbeşte în succesiunea mişcărilor, adversarul va vedea numai mişcarea de înşelare, dar o va urmări totuşi şi pe cea reală, deci driblingul nu-şi va atinge scopul. In schimb, dacă jucătorul întîrzie în executarea mişcării de înşelare (în care se ascunde intenţia a doua), atunci el dă timp adversarului să urmărească desfăşurarea driblingului complet, şi să recupereze ceea ce a pierdut. Cu alte cuvinte, driblingul nu va mai fi folositor.

O clasificare a driblingurilor, aşa cum explică Csanadi, este imposibilă, dat fiind marea lor varietate. In general, însă, ele pot fi împărţite în două grupe principale. Din prima grupă fac parte driblingurile fără minge (fentă), iar din cea de a doua, driblingurile cu mingea. De altfel, în foarte puţine elemente tehnice se găsesc atîtea posibilităţi de manifestări individuale ca în dribling. Cu toate acestea, valoarea driblingului nu este — bine înţeles — identică pentru diferite roluri în echipă. Această armă poate şi trebuie să fie folosită de cele mai multe ori de înaintaşi, mai rar de mijlocaşi, iar jucătorii din apărarea imediată o pot folosi numai în caz extrem. **In legătură cu cei din urmă** — spune autorul — **un fundaş nu poate fi cu nimic iertat dacă dribleazâ atunci cînd trebuie să degajeze.**

In sfîrşit, înainte de a trece la exerciţiile de însuşire a driblingurilor, autorul atrage atenţia asupra unei lipse frecvent întîlnită la jucători, de altfel valabilă şi pentru cei din ţara noastră. Astfel, foarte mulţi jucători se mulţumesc să înveţe cîteva feluri de dribling, pe care le folosesc mereu. In consecinţă, executate oricît de bine, mişcările devin cunoscute şi, deci, nu mai obţin efectul scontat. Aşa dar, driblingul nu poate fi mereu acelaşi, ci trebuie să fie totdeauna nou şi variat. Tocmai aceasta condiţionează şi justifică importanţa covîrşitoare a driblingului, armă atît de necesară în jocul de nivel tehnic ridicat.

INFORMAŢII Pronosport

Premiile speciale oferite de I. S. PRONOSPORT pentru concursul anexă pe luna decembrie (un automobil I.F.A., două ceasuri Schaffhausen şi un aparat fotografic tip Kontax) au trezit un deosebit interes în rîndurile participanţilor la concursurile de pronosticuri sportive. O dovadă concretă o constituie numărul mare de comunicări depuse în întreaga ţară.

Mai rămîne acum de văzut care vor fi primii fericiţi premiaţi ai concursului anexă. Răspunsul îl vom avea miercuri 4 ianuarie 1956 ora 18 cînd va avea loc tragerea din urnă a acestor premii la Agenţia Centrală din Calea Victoriei 9. Intrarea se va face pe baza de invitaţii.

Dar pînă atunci, participanţii au şi început să-şi facă „pregătirile" pentru concursul anexă pe luna ianuarie 1956, la care vor fi acordate din nou: un automobil I.F.A., două ceasuri Schaffhausen şi un aparat de fotografiat tip Kontax. Este şi normal acest lucru deoarece dacă vrei să obţii unul din aceste premii, conform regulamentului, trebuie să participaţi cu minimum un buletin la fiecare concurs din luna ianuarie (adică la concursurile din 8, 15, 22 şi 29 ianuarie). Cei care doresc — cum e şi normal — să participe cu şanse mărite vor participa cu un număr mai mare de buletine. Reamintim de altfel tuturor participanţilor că buletinele depuse la un concurs sînt valabile (indiferent dacă sînt simple, duble, multiple sau colective) pentru toate categoriile de premii oferite. Este un mare avantaj acordat participanţilor care datorită acestui fapt au şanse mari de a fi premiaţi fie în bani (obişnuitele premii pentru 12, 11 şi 10 rezultate exacte), fie în obiecte (pentru 0 rezultate exacte la fiecare concurs şi, indiferent de numărul de rezultate exacte obţinute, la concursul anexă).

Iată de ce primul concurs al anului 1956, concursul nr. 1 din 8 ianuarie, a atras atenţia tuturor participanţilor care comentează cu interes cele 12 meciuri pe care le cuprinde. Primele patru sînt meciuri de handbal masculin-sală. Lupta care se dă între formaţiile fruntaşe în acest sport a stîrnit interesul „pronosportiştilor". Deşi sîntem în plină iarnă, nici sportul favorit al participanţilor — fotbalul — nu lipseşte din programul concursului de la 8 ianuarie. Nu mai puţin de 8 meciuri din campionatul italian, vor pune la încercare cunoştinţele fiecărui participant. Şi cum surprizele nu sînt rare nu ar fi de mirare ca primul concurs să aducă şi primul mare premiat al anului. Cine va fi? Răspunsul e foarte simplu: unul din dumneavoastră!

Dar dacă unii duc lupta pentru cît mai multe rezultate exacte, alţii nu au uitat că şi în acest an I. S. PRONOSPORT oferă săptămînal premii şi celor care nu indică nici un rezultat exact. In primul rînd, o motocicletă pentru participantul care deţine cele mai multe buletine cu „0" rezultate exacte. In această direcţie unii participanţi au devenit adevăraţi specialişti reuşind să „ghicească" concursurile fără x-uri (ca acela din 25 decembrie) şi completînd deci buletine cu X de sus pînă jos, iar alţii reuşind să indice „0" rezultate chiar şi la cele mai grele concursuri (cum a făcut Ghindă Aurel care a cîştigat o motocicletă cu numai 8 buletine cu „0" la concursul nr. 49).

Cei care nu merg la cel mai mare număr de buletine cu „0", participă la premiile care se trag din urnă: o motocicletă I. J. de 350 cmc, 3 aparate de radio „Supermagnetica" şi 3 biciclete. Toate aceste premii pentru „0" rezultate se oferă săptămînal, participanţii care au buletine cu „0" rezultate trebuind să completeze pînă în joia următoare concursului comunicările prin care anunţă acest lucru.

Conferinţa comisiei orăşeneşti de baschet

Joi 5 ianuarie orele 18, la sediul C.C.F.S. oraş, va avea loc conferinţa comisiei orăşeneşti de baschet. Ordinea de zi cuprinde darea de seamă pe anul 1955 prezentată de comisia orăşenească de baschet. Cu acest prilej vor fi înmînate premiile echipelor care au terminat cîştigătoare competiţiile din 1955 şi va fi anunţată formula de disputare a competiţiei din 1956.

Sînt invitaţi să ia parte jucătorii, antrenorii, arbitri bucureşteni, precum şi reprezentanţii consiliilor orăşeneşti ale asociaţiilor sportive.

Natația la sfîrșitul anului 1955 (II)

STILUL LIBER

Începem astăzi — cu stilul liber — publicarea celor mai bune zece performanțe realizate de înotătorii și înotătoarele noastre în anul care abia s-a încheiat.

Compararea mediei primelor cinci și zece performanțe realizate în 1955 cu media realizată de înotătorii noștri în ultimii ani, ilustrează progresele însemnate înregistrate de natația noastră. Punctul de plecare — anul 1951 — nu este ales întîmplător. A fost anul cînd, datorită bazinului acoperit din București, s-au pus bazele dezvoltării sănătoase a acestei ramuri sportive. De atunci, munca de instruire și-a îmbogățit conținutul de la un an la altul, în raport cu creșterea numărului și capacității antrenorilor, în raport cu creșterea numărului înotătorilor și înotătoarelor de performanță.

Media primelor cinci și zece performanțe, realizată din 1951 și pînă în 1955 inclusiv, reflectă suficient de limpede progresul continuu al natației noastre de atunci și pînă astăzi.

Iată acum tabelele celor mai bune zece performanțe din 1955:

MASCULIN

100 m. liber

1. Iosif Novac (C.C.A.)	58,3
2. Hubert Bock ** (C.C.A.)	59,1
3. Iosif Papa (C.C.A.)	1:00,0
4. Nicolae Rujinski (Dinamo)	1:00,1
5. Zoltan Hospodar (C.C.A.)	1:00,5
6. Francisc Simon (Progr. Tg. Mureș)	1:00,8
7. Vladimir Marchițiu (C.C.A.)	1:01,0
8. Gh. Cociuban (Dinamo)	1:01,6
9. Aurel Mândolu (Dinamo)	1:01,6
10. Gavril Blajek ** (Știința)	1:01,8

Media primelor cinci performanțe:

1955: 59,6; 1954: 1:01,0; 1953: 1:01,7; 1952: 1:01,6; 1951: 1:03,9.

Media primelor zece performanțe:

1955: 1:00,9; 1954: 1:02,1; 1953: 1:02,8; 1952: 1:03,5; 1951: 1:05.4.

200 m. liber

1. Zoltan Hospodar	2:15,3
2. Gh. Cociuban	2:18,6
3. Hubert Bock **	2:19,0
4. N. Rujinski	2:20,6
5. Iosif Novac	2:20,8
6. Carol Meder (Progresul Tg. Mureș)	2:20,8
7. Aurel Ionescu (Dinamo)	2:22,6
8. Gavrilă Blajek **	2:24,0
9. G. Nagy (C.C.A.)	2:24,4
10. Alex. Popescu (Dinamo)	2:26,3

Media primelor cinci performanțe:

1955: 2:18,8; 1954: 2:22,1; 1953: 2:22,6; 1952: 2:24,6; 1951: 2:31,2.

Media primelor zece performanțe:

1955: 2:21,2; 1954:2:25,1; 1953: 2:26,3; 1952: 2:27,8; 1951: 2:34,3.

400 m. liber

1. Carol Meder	4:48,2
2. Nicolae Rujinski	4:58,4
3. Hubert Bock **	5:00,0
4. Zoltan Hospodar	5:01,5
5. Ștefan Ionescu * (C.C.A.)	5:02,0
6. Gh. Cociuban	5:07,4
7. Ion Bordi * (Progr. Tg. Mureș)	5:10,8
8. Aurel Ionescu	5:11,6
9. Gavrilă Blajek **	5:12,0
10. Alex. Szabo* (Știința Cluj)	5:12,8.

Media primelor cinci performanțe:

1955: 4:58,1; 1954: 5:03,5; 1953: 5:07,9; 1952: 5:18,3; 1951: 5:26,8.

Media primelor zece performanțe:

1955: 5:04,5; 1954: 5:10,6; 1953: 5:20,6; 1952: 5:27,5;1951: 5:38,4.

1500 m. liber

1. Carol Meder	20:03,6
2. Nicolae Rujinski	20:37,0
3. Aurel Ionescu	20:49,6
4. Zoltan Hospodar	20:50,4
5. Hubert Bock **	21:04,4
6. Gh. Cociuban	21:14,3
7. Cornel Dumitrescu * (Dinamo)	21:40,0
8. Ovidiu Ionescu (Fl. roșie)	21:40,9
9. C. Marinescu ** (Știința)	21:52,2
10. Alex. Szabo* (Știința Cluj)	5:12,8.

Media primelor cinci performanțe:

1955: 20:41,0; 1954: 21:36,4; 1953: 21:16,7; 1952: 22:18,0; 1951: 22:19,0

Media primelor zece performanțe:

1955: 21:13,0; 1954: 23:42,2; 1953: 22:02,3; 1952: 23:25,3; 1951: 23:41,0.

Concluziile cele mai importante privind stilul liber sînt următoarele:

Natația masculină cunoaște o dezvoltare mai rapidă și mai armonioasă decît cea feminină. Cei mai buni zece performeri, sînt în majoritate aceiași ca și în anul precedent, ceea ce înseamnă că pentru o perioadă de timp (egală cu timpul necesar evoluției juniorilor actuali) valorile s-au conturat.

S-au făcut progrese importante la toate probele în așa fel încît media celor mai bune zece performanțe obținute în 1955 este superioară mediei celor mai bune cinci performanțe obținute în 1954. La îmbunătățirea mediilor au contribuit în egală măsură, cei zece performeri, dar capabili de progrese esențiale sînt cei doi juniori de categoria a doua (15-16 ani) H. Bock și G. Blajek. La 100 m. liber, Bock a coborît sub un minut, (și trebuie să spunem că timpul lui este cel mai bun pentru că a fost realizat în bazin de 50 m.) iar Blajek a coborît de la 1:03,2 în 1954 la 1:01,8 în 1955.

FEMININ

100 m.

1. Sanda Platon (C.C.A.)	1:11,6
2. Ecaterina Orosz (Progresul)	1:14,3
3. Martha Kiss ** (Progresul)	1:17,4
4. Ingrid Rothe *** (Știința)	1:17,7
5. Elena Ghinea ** (Progresul)	1:17,8
6. Margareta Wittgenstein ** (Știința)	1:18,4
7. Elisabeta Bock (Voința)	1:18,4
8. Mihaela Popescu *** (Știința)	1:18,9
9. Veronica Dodan *** (Știința)	1:19,1
10. Mariana Iliescu * (Dinamo)	1:19,1

Media primelor cinci performanțe:

1955: 1:15,7; 1954: 1:17,5; 1953: 1:18,8; 1952: 1:18,7; 1951: 1:20,3.

Media primelor zece performanțe:

1955: 1:17,3; 1954: 1:20,1; 1953: 1:20,3; 1952: 1:20,6; 1951: 1:23,0.

200 m

1. Sanda Platon	2:40,4
2. Ecaterina Orosz	2:48,5
3. Elisabeta Bock	2:53,5
4. Margareta Wittgenstein **	2:56,3
5. Ingrid Rothe ***	2:59,4
6. Ileana Petrescu (Constructorul)	3:10,1
7. Mariana Filipescu (Voința)	3:12,5
8. Veronica Dodan ***	3:14,7
9. Marina Vasiliu * (Voința)	3:14,8
10. Maria Kassovitz ** (Constructorul)	3:15,2

Media primelor cinci performanțe:

1955: 2:51,1; 1954: 2:58,2' 1953: 3:03,6; 1952: 2:58,2; 1951: 3:03,3.

Media primelor zece performanțe:

1955: 3:02,5; 1954: 3:04,1; 1953: 3:10,8; 1952: 3:04,1; 1951: 3:13,9.

400 m.

1. Sanda Platon	5:35,7
2. Ecaterina Orosz	6:00,3
3. Elisabeta Bock	6:05,0
4. Margareta Wittgenstein **	6:14,4
5. Ingrid Rothe ***	6:18,3
6. Elena Ghinea**	6:20,3
7. Mariana Iliescu *	6:20,6
8. Astrid Wachter *** (Știința)	6:35,0
9. Veronica Dodan ***	6:36,0
10. Marina Vasiliu*	6:36,0.

Media primelor cinci performanțe:

1955: 6:02,7; 1954: 6:22,1; 1953: 6:24,5; 1952: 6:23,8; 1951: 6:37,6.

Media primelor zece performanțe:

1955: 6:16,9; 1954: 6:39,0; 1953: 6:36,7; 1952: 6:37,9; 1951: 6:55,6.

In concluzie: Natația feminină a progresat foarte puțin în ultimii ani, din care cauză schimbările esențiale survenite la sfîrșitul anului 1955 în tabela celor mai bune zece performanțe nu reușesc să aducă natația feminină la nivelul celei masculine. Progresul natației feminine în 1955, se datorește, în cea mai mare parte, tinerelor elemente. Astfel, la 100 m. și 400 m., șapte din cele zece înotătoare sînt fetițe (trei) junioare categoria a doua (două) și junioare categoria întîi (două).

LEGENDĂ:

* : junior categ. I
** : junior categ. a II-a
*** : înotător pînă la 15 ani.

Pregătiri la schi

In fiecare zi ne sosesc la redacție vești despre pregătirile schiorilor din țară în vederea apropiatului sezon de schi. Astfel, aflăm că la Baia Mare, datorită ajutorului forurilor competente, au fost create condiții de pregătire dintre cele mai bune pentru lotul de schi al regiunii Baia Mare, care și-a început pregătirile — pe zăpadă — în vederea activității competiționale din acest an. Actualmente la cabanele Mogoșa și 23 Decembrie se află un lot de 20 de schiori, componenți ai echipelor colectivelor Metalul, Voința și școlii de tineret. Sub conducerea antrenorilor și instructorilor I. Kovacs, A. Scheip, A. Kovacs și S. Strebeli acești schiori se pregătesc cu multă conștiinciozitate, desăvîrșindu-și pregătirea tehnică pe o zăpadă care atinge în unele locuri 70—80 cm.

La Cîmpia Turzii, deși zăpada n-a căzut încă, schiorii și-au început pregătirile pe uscat. Așa cum ne informează corespondentul nostru A. Costan din Cîmpia Turzii, în afara lecțiilor de antrenament, acești sportivi își îmbogățesc cunoștințele tehnice în orele de teorie, conduse cu pricepere de antrenorul I. Merșei.

Mai multe competiții la baschet!

Campionatele categoriei A la baschet s-au terminat acum patru săptămîni. Intrecerile celorlalte echipe, cele care participă la campionatele regionale, orășenești, precum și ale formațiilor care și-au disputat întîietatea pentru a cîștiga un loc în prima categorie s-au sfîrșit de și mai multă vreme. Din păcate, nu numai activitatea oficială a echipelor noastre de baschet s-a terminat, dar s-a încheiat efectiv însăși activitatea baschetbaliștilor, fiindcă — așa cum am constatat — marea majoritate a echipelor noastre s-au retras într-un repaus complet care nu poate decît să le dăuneze.

Important de știut este faptul că mulți dintre jucătorii noștri fruntași resimt această... deficiență organizatorică. In ultimele zile am stat de vorbă cu o serie de baschetbaliști bucureșteni care, cu toții, constatau insuficiența programului competițional. De pildă, Emanoil Răducanu spunea, pe drept cuvînt: „In ultimii ani a devenit o regulă ca, după terminarea campionatului, să luăm o pauză pînă la desfășurarea „Cupei 16 Februarie". Cred însă că tocmai aceste săptămîni trebuie folosite. Fiindcă, în definitiv, baschetul este un sport de sală!". Cam tot așa ne-au vorbit și alți jucători, ca Cezar Niculescu, Florin Burada etc. care aminteau că baschetul are prea mari perioade de inactivitate: la jumătatea iernii (ianuarie) și toată vara (mai-septembrie).

Păreri asemănătoare au și antrenorii. Ei nu scapă din vedere, firește, necesitatea ca înaintea începerii campionatului să aibă timp suficient pentru pregătirea echipelor. Dar subliniază, pe bună dreptate, că există prea mari goluri în activitatea competițională.

Trebuie să ieșim deci din amorțeală! Rolul revine comisiilor de baschet din întreaga țară și colectivelor cu secții de baschet. Fiindcă ceea ce este necesar acum echipelor noastre sînt competițiile pe plan local, de o durată nu prea mare, care să angreneze majoritatea jucătorilor și jucătoarelor noastre într-o activitate regulată. Să nu uităm că lunile acestea, cînd activitatea într-o serie de ramuri sportive este redusă, pot fi folosite pentru atragerea de noi practicanți și simpatizanți ai baschetului. Avem un exemplu de ceea ce a realizat handbalul de sală care se bucură de o tot mai mare popularitate în rîndurile tineretului. Dovada: numărul sporit al echipelor de handbal de sală în anul acesta precum și asistența din ce în ce mai numeroasă la meciuri.

Așteptăm vești din toată țara despre competițiile de baschet care trebuie organizate pretutindeni unde există echipe și o sală. Să nu pierdem vremea!

Cu sau fără burete?

Buretele creează tenisului de masă o nouă bază de dezvoltare

Articol scris special pentru „Sportul popular" de ZARKO DOLINAR

Sînt mai mult de doi ani de cînd am citit și am auzit foarte multe discuții ilogice, în legătură cu paleta cu burete și, de aceea, vreau să-mi exprim părerea asupra uneia din problemele actuale ale disciplinei mele sportive favorite.

In scopul de a se „apăra" jucătorii respectivi, membrii unor federații de tenis de masă au căutat să pună beț-e-n roate noii palete acoperită cu burete, care a adus un reviriment în acest joc și a făcut să dispară zgomotul produs de lovirea mingii cu paleta. Europa a ajuns într-o perioadă de decadență în acest sport, mai ales că cei mai buni jucători europeni au întrebuințat timp de peste 15 ani paleta obișnuită, creînd legi speciale, o selecție proprie, ajungînd la un joc static, lipsit de dinamism și de spirit nou, modern. Eu n-aș fi înregistrat niciodată rezultate atît de bune dacă n-aș fi profitat de această decadență dintre anii 1953—1955. In ultimii ani am participat la cele mai mari turnee internaționale, cîștigînd probele de simplu bărbați în concursurile internaționale ale Scandinaviei, Iugoslaviei, Angliei, Olandei și am ocupat locul II la campionatele mondiale de la Utrecht. Jucătorii europeni fruntași sînt cei care practică în majoritatea cazurilor un tenis de masă defensiv (Leach, Bergman, Rootooft, Sido, Harangozo, și alții) fiind prea puțin jucători de atac. Au trebuit să apară jucătorii japonezi care folosesc paleta cu burete și un nou stil de joc pentru ca tenisul de masă să devină mai dinamic. Sînt și unii jucători europeni care utilizează buretele și care știu să exploateze calitățile acestuia. De pildă, Flisberg, Ehrlich, Szeppessi, Gyetvai și alții care au obținut succese.

Adversarii buretelui și-au exprimat nemulțumirea față de acest nou material, o nemulțumire mai mult de ordin estetic: jocul nu este frumos, iar publicul nu este satisfăcut de modul cum se desfășoară un meci între jucători care întrebuințează buretele. Totuși, tenisul de masă rămîne un sport și trebuie să te adaptezi la noile lui metode. Așa că, vrînd-nevrînd, s-a ajuns la o revoluționare a acestui sport, la modernizarea lui, s-au produs schimbări. S-ar putea spune că s-a ajuns la o nouă „civilizație" în acest sport, la fel cum au evoluat luptele greco-romane, care își au origina în luptele celtico-gotice și cele tătărești. Tot așa se prezintă situația și în tenisul modern pe care îl practică astăzi Trabert, Hoad, Rosewell și care se deosebește fundamental de cel pe care îl prestau altădată Tilden, Perry și Budge.

Loviturile pe care le întrebuințau jucătorii de tenis de masă din pleiada lui Barna și Vana nu se mai pot folosi împotriva jucătorilor japonezi și în special în fața noilor palete cu burete. Acum loviturile sînt foarte puternice, mingea capătă o rotire cu totul nouă, elemente care nu se pot compara cu loviturile și rotirea mingii, imprimate cu paletele obișnuite, la fel cum nu se poate compara stilul arhitectonic din epoca Renașterii cu cel Baroc, sau arhitectura de astăzi cu liniile drepte și sobre cu arhitectura din trecut.

Buretele este un element nou care cere jucătorilor o mobilitate mare, o tehnică avansată, inteligență deosebită. Cei care nu au asemenea calități, desigur că nu vor înregistra succese și nici nu li se recomandă să joace cu paletele cu burete. Mulți sînt acei care au spus sau au scris cît este de greu să joci contra unui adversar care folosește buretele. Insă nimeni nu s-a întrebat cît de dificil este să joci tu însuți cu o paletă acoperită cu burete cîte calități și ce moral trebuie să ai ca să fii un „buretist" bun.

In prezent buretele nu mai constituie o problemă atît de complicată. Principalul este ca un jucător să reacționeze normal, să aibă rezistență, antrenament și precizie. Și oare acest lucru nu este normal în sport? Selecția elimină tot ce nu este sănătos și capabil. Toți jucătorii europeni de tenis de masă sînt îndrumați acum spre practicarea unui joc dinamic, cu un stil adecvat, care întrece cunoștințele biomecanice și creează o bază nouă acestui sport. Totuși buretele are și în momentul de față adversarii săi. Principala întrebare a adversarilor buretelui ar fi: jucătorii care utilizează paleta cu burete sînt, într-adevăr, atît de buni cum îi arată rezultatele? Un aparat modern sau o mașină modernă nu trebuie părăsite dacă cineva nu știe cum să le întrebuințeze. Cred că este un nonsens să evităm buretele dacă nu constatăm cu siguranță defectele lui și dacă nu sîntem convinși pe deplin, că el nu servește dezvoltării tenisului de masă.

Recunosc că jocul cu burete nu este un spectacol chiar așa de frumos însă există o mare diferență între jocul practicat cu palete obișnuite și cele acoperite cu burete. Buretele este folosit cu maximum de eficacitate de jucătorii care lovesc mingea din semizbor, care știu să atace prin surprindere, care au un servici foarte bun și utilizează cu precizie loviturile de contraatac. Buretele se potrivește foarte bine jucătorilor ofensivi, moderni și dinamici și chiar și acelora care știu să forțeze jocul. Acei jucători care cîștigă puncte și seturi prin acțiuni pline de inițiativă au, cu ajutorul buretelui, o șansă în plus. Buretele dezvoltă un simț specific rezultat din noua rotire a mingii. Acest simț intră cu timpul în reflex, iar pentru căpătarea vitezei de reacție la specificul acestui joc este necesar un antrenament temeinic, susținut și o sensibilitate mai mare. Apar lovituri noi care fac ca tenisul de masă să se transforme mereu. In mod sigur buretele va crea în scurt timp o dinamică modernă a tenisului de masă.

In sfîrșit, în producția noilor palete și materiale există atîtea inovații aduse și în ceea ce privește calitatea și grosimea lemnului din care se construiesc paletele ca și în ceea ce privește calitatea și grosimea cauciucului sau buretelui cu care se acoperă paletele, încît la un moment dat nu-ți mai dai seama ce este mai bun: buretele sau cauciucul obișnuit? In industrie și în tehnică apar noi produse. Regula care spunea că nu este bine să-ți schimbi paleta nu mai este valabilă.

Eu am altă părere: paleta poate fi din orice material, de orice formă și orice mărime. Acei jucători care sînt împotriva buretelui fac aceasta influențați de idei preconcepute.

Zarko Dolinar

COMUNICAT

In conformitate cu ordinul Ministerului Invățămîntului Nr. 2609, Institutul de Cultură Fizică anunță că examenul de stat, sesiunea februarie, se ține între 25 ianuarie — 6 februarie 1956.

Absolvenții din seriile 1949—1954, care nu s-au prezentat niciodată la examenul de stat, ori s-au prezentat o singură dată, pot susține examenul de stat în una din sesiunile examenului de stat, adresîndu-se, printr-o cerere, Direcției Institutului.

Cei care în această perioadă nu au fost primiți ori nu s-au prezentat la examenul de stat, din alte motive decît depășirea termenului legal, vor înainta cereri către Ministerul Invățămîntului, cu situația școlară, avînd în prealabil avizul Direcției Institutului.

Alte informații se vor cere la Secretariatul Institutului de Cultură Fizică.

SECRETARIAT

Sezonul atletic al anului 1955 (XI)

Rezultatele de la triplusalt şi aruncări

TRIPLUSALT

15,27 S. Ioan (C.C.A.) Varşovia 3.8.
14,59 T. Chitul (S) Cluj 17.7.
14,27 C. Poenaru (R) Buc. 3.7.
14,25 M. Stein (D) Sofia 11.7.
14,20 I. Chiricuţă (S) Buc. 28.6.
14,17 R. Licker (R) Cluj 11.9.
14,13 C. Barta (Fl. r.) Iaşi 15.5.
13,87 C. Ene (P) Buc. 20.11.
13,79 Z. Szabo (C.C.A.) Buc. 27.3.
13,71 St. Stoian (S) Buc. 20.11.

13,70 Gh. Mona (M) Buc. 4.9.: 13,66 I. Mihăescu (S) Or. Stalin 29.9.: 13,52 V. Cincă (D) Buc. 8.5.: 13,50 A. Dumitraşcu (P) R. Vîlcea 23.7.: I. Ilea (L) Brăila 30.7.: 13,45 M. Volvoreanu (S) Craiova 19.6.: 13,40 N. Bustan (M) Arad 19.7.: L. Păltinişeanu (F) Buc. 4.9: 13,30 Gh. Matei (S) Cluj 9.6.: 13,29 V Catană (L) Constanţa 28.8.: 13,27 E. Ionescu (V): 13,25 J. Schuster (S) Arad 19.7.: 13,21 D. Vlădoiu (S) Buc. 14.5: 13,20 S. Blaga (S) Timişoara 14.5: 13.20 Gh. Cosma (Fl. r.) Constanţa 4.10.

În sală: 14,57 V. Zăvădescu (C.C.A.) Buc. 13.2.: 13,83 Gh. Vintilă (P) Buc. 19.3.: 13,65 Cr. Ţuţuianu (C.C.A.) Buc. 27.2.

Pe lista celor mai bune performanţe ale anului 1955 pînă la 14,25 m. au fost înregistrate 10 rezultate:
15,27 (4) S. Ioan Varşovia 3.8.
14,59 (1) T. Chitul Cluj 17.7.
14,58 (1) S. Ioan Oslo 26.7.
14,57 (1) V. Zăvădescu Buc. 13.2.
14,50 (2) T. Chitul Buc. 21.8.
14,39 (2) S. Ioan Cluj 17.7.
14,37 (1) S. Ioan Buc. 3.7.
14,27 (2) C. Poenaru Buc. 3.7.
14,25 (1) C. Poenaru Timişoara 22.6.
14,25 (1) M. Stein Sofia 10.7.

	1-a	a 5-a	a 10-a	a 25-a	a 50-a
1953	14.67	14,10	13,92	12,80	—
1954	15,09	14,01	13,25	12,90	—
1955	15,27	14,25	13,83	13,25	12,75

	Media 5	Media 10
1953	14,338	14,123
1954	14,540	14,100
1955	14,590	14,307

	1953	1954	1955
Peste 15.00 m.	—	2	1
14,00 — 14,99	6	3	7
13,00 — 13,99	13	18	30
12.50 — 12.99	18	18	23

GREUTATE

15,63 A. Raica (C.C.A.) Buc. 12.8.
15,43 N. Ivanov (D) Petroşani 6.8.
15,40 M. Raica (D) Cluj 16.7.
15,20 C. Creţu (S) Cluj 18.10.
14,53 I. Vorovenci (S) Buc. 16.10.
14,37 G. Georgescu (S) Timiş. 22.10.
14,28 N. Gurău (P) Timiş 22.10.
13,90 L. Purdea (D) Cluj 22.4.
13,85 D. Stoian (P) Sofia 10.7.
13,79 I. Heller (C) Buc. 21.5.

13,48 Caragiugiu Tulcea 20.4.; 13,40 I. Cristea (R) Buc. 6.10.; 13,34 C. Bobei (S) Buc. 29.6.; 13,30 F. Mangiulea (M) Or. Stalin 22.5.; 13,14 Gh. Rădulescu (V) Or. Stalin 22.10.; 13,13 E. Vilsan (CCA) Buc. 13.11.; 12,95 P. Gurzău (M) Petroşani 30.7.; 12,93 Gh. Stoica (R) Or. Stalin 28.5.; 12,86 C. Argintaru (S) Timiş. 14.5.; 12,81 I. Moldoveanu (L) Buc. 12.11.; 12,74 V. Zglobiu (S) Or. Stalin 28.5; 12,74 Gh. Istrate Focşani; 12,65 O. Fischer (P) Buc. 27.8.; 12,57 I. Iordan (L) Buc. 25.6.

În sală: 13,63 R. Coveianu (CCA) Buc. 19.3.; 13,09 D. Zamfir (D) Buc. 19.2.; 12,58 V. Manolescu (D) Buc. 5.2.

Pe lista celor mai bune performanţe au fost înregistrate:

15,63 (1) A Raica, Buc. 12.8.
15.60 (1) A. Raica Buc. 20.8.
15,49 (1) A. Raica C. Lung 29.10.
15,43 (1) N. Ivanov Petroşani 6.8.
15,40 (1) M. Raica Cluj 16.7.
15,37 (1) A. Raica Buc. 19.3.
15,35 (1) A. Raica Buc. 2.7.
15,27 (2) A. Raica Cluj 16.7.
15.25 (1) M. Raica Buc. 26.5.
15.21 (1) M. Raica Buc. 25.6.
15,20 (3) N. Ivanov Buc. 20.8.
15,20 (1) C. Creţu Cluj 18.10.
15,18 (1) A. Raica Timiş. 21.5.
15,18 (1) N. Ivanov Buc. 27.7.

	1-a	a 5-a	a 10-a	a 25-a	a 50-a
1953	15,84	14,30	12,80	11,91	—
1954	15,87	13,98	13,31	12,16	—
1955	15,63	14,53	13,79	12,65	11,93

	Media 5	Media 10
1953	15.150	14.226
1954	14,962	14.361
1955	15,240	14,637

	1953	1954	1955
Peste 15.00 m.	3	3	4
14,00—14,99	3	1	3
13,00—13 99	3	7	11
12,00—12.99	13	17	30

DISC

48,13 M. Raica (D) Sarpsborg 27.7.
46,66 R. Coveianu (CCA) Buc. 12.6.
45,09 E. Vilsan (CCA) Buc. 12.11.
44,36 E. Statnic (S) Timiş. 5.6.
44,06 St. Lişca (C) Buc. 12.11.
43,54 St. Panda (V) Timiş. 5.6.
42,23 D. Flora (P) Reşiţa 18.9 .
42,98 S. Ştirbu (S) Buc. 27.3.
42,96 A. Coman (D) Or. Stalin 23.7.
42,89 N. Răşcănescu (CCA) Buc. 12.11.

42,66 V. Manolescu (D) Cracovia 3.9.; 42,35 L. Purdea (D) Ploeşti 22,5.; 41,90 St. Hegeduş (M) Reşiţa 18.9.; C. Dumitru (L) Buc. 12.11.; 41,53 W. Iacoveanu (L) Buc. 28.5.; 40,83 C. Bălan (P) Oradea 12.11.; 40.40 N. Gurău (P) Cluj 14.5.; 39,85 P. Zimbreşteanu (CCA) Buc. 2.4.; 39,79 St. Labo (R) Oradea 13.11.; 39,50 I. Vorovenci (S) Buc. 29.6.; 39,40 C. Pandele (V) Timiş. 22.4.; 39,39 I. Zabloyszki (P) Oradea 25.9.; 39,35 V. Condrinc (L) Brăila 11.9.; 39,12 St. Zgîrcitu (L) Bîrlad 15.10.; 38,83 Ad. Milles (M) Petroşani 5.8.

Pînă la 46,00 m. au fost înregistrate în acest an 12 rezultate:

48,13 (1) M. Raica Sarpsberg 27.7.
47,70 (1) M. Raica Ploeşti 21.5.
47,70 (1) M. Raica Buc. 2.7.
47,20 (1) M. Raica Buc. 12.6.
46,91 (4) M. Raica Varşovia 18.6.
46,46 (2) R. Coveianu Buc. 12.6.
46,58 (1) M. Raica Buc. 28.5.
46,51 (1) M. Raica Cluj 17.7.
46,43 (1) M. Raica Cluj 11.9.
46,33 (1) M. Raica Oradea 12.11.
46,08 (2) M. Raica Buc. 21.8.
46,00 (1) M. Raica Buc.19.11.

	1-a	a 5-a	a 10-a	a 25-a	a 50-a
1953	47,68	42,25	40,00	36,41	—
1954	48,11	42,12	41,09	36,84	—
1955	48,13	44,06	42,89	38,83	35,01

	Media 5	Media 10
1953	44,782	42,898
1954	44,606,	42,959
1955	45,760	44,377

	1953	1954	1955
Peste 48,00	—	1	1
44,00—47.99	3	1	4
40,00—43.98	7	11	12
36,00—39,99	17	18	20

SULIŢĂ

69,23 A. Demeter (D) Buc. 26.2.
69,09 D. Zamfir (D) Buc. 2.10.
68,80 P. Demeter (S) Cluj 12.10.
68,75 I. Iordan (L) Buc. 2.10.
62,18 A. Bizim (S) Buc. 20.6.
61,73 Gh. Popescu (S) Buc. 20.11.
58,49 Gh. Stroe (C) Cluj 10.9.
58,16 C. Creţu (S) Buc. 8.5.
57,14 C. Bocicai (M) Buc. 13.11.
56,98 V. Manolescu (D) Oradea 14.8.

56,35 P. Zimbreşteanu (CCA) Buc. 29.5.; 56,02 P. Cercel (S) Buc. 8.5.; 55,61 C. Zamfir (R) Iaşi 15.5.; 55,36 I. Stanciu (S) Or. Stalin 29.4.; 54,14 V. Zglobiu (S) Cluj 18.10.; 53,73 E. Stăniciu (S) Iaşi 2.5.; 53,71 C. Krupka (P) Cluj 15.5.; 53,70 Ov. Drăgan (S) Timiş. 22.4.; 53,28 Gh. Tiniş (S) Cluj 29.4.; 53,18 Al. Popescu (S) Buc. 3.9.; 52,58 N. Popa (P) Ploeşti 30.11.; 52,31 P. Osiac (D) Buc. 23.7.; 51,90 E. Gnoss (Fl. r.) Or. Stalin 24.6.; 51,69 C. Pandele (V) Timiş. 22.4.; 51,03 I. Cosma (Fl. r.) Constanţa 10.4.

Douăsprezece rezultate au fost luate în evidenţă pînă la 67,10 m:

69,23 (1) A. Demeter Buc. 26.3.
69,09 (4) D. Zamfir Buc. 2.10.
68,80 (1) P. Demeter Cluj 12.10.
68,75 (5) I. Iordan Buc. 2.10.
67.89 (1) D. Zamfir Londra 16.7.
67,71 (2) D. Zamfir Oslo 26.7.
67,59 (1) I. Iordan Ploeşti 19.9.
67,43 (1) A. Demeter Ploeşti 22.5.
67,36 (1) D. Zamfir Buc. 26.6.
67,23 (1) I. Iordan Cluj 10.9.
67,20 (1) I. Iordan Cracovia 4.9.
67,10 (1) A. Demeter Buc. 8.5.

	1-a	a 5-a	a 10-a	a 25-a	a 50-a
1953	67,60	56,96	54,93	48,53	—
1954	68,63	58,50	55,53	49,02	—
1955	69.23	62,18	56,88	51,03	45.62

	Media 5	Media 10
1953	60,906	58,404
1954	63,072	59,991
1955	67,610	63,055

	1953	1954	1955
Peste 65,60	1	2	4
60,00—64,99	1	2	2
55,00—59,99	7	6	8
50,00—51,99	9	11	12

CIOCAN

58,76 C. Dumitru (L) Buc. 21.8.
57,91 N. Răşcănescu (CCA) Buc. 23.10.
57,37 C. Spiridon (V) Buc. 23.7.
55,31 W. Iacoveanu (L) Buc. 23.10.
52,70 D. Grafenstein (M) Buc. 21.4.
52,61 I. Toma (R) Or. Stalin 24.12.
51,53 V. Albu (S) Buc. 13.2.
48,20 I. Pantelimonescu (D) Buc. 26.6.
47,11 V. Manolescu (D) Ploeşti 22.5.
45,28 Al. Szentesi (M) Timiş. 23.10.

44,11 E. Stăniciu (S) Iaşi 23.10; 44,05 L. Lerhner (P) Oradea 13.11.; 43.80 E. Poltz (Fl. r.) Timiş. 22.6.; 43,49 As. Salamanian (L) Buc. 30.; 43,30 I. Palfi (D) Reşiţa 23.10; N. Gurău (P) Ploeşti 30.10.; 41,54 St. Dumitrescu (V) Buc. 30.11.; 40,99 I. Szocs (D) Oradea 14.8.; 40,87 I. Heller (C) Buc. 8.5.; 40.65 St. Lişka (C) Or. Stalin 5.6.; 40,40 A. Dibernardo (P) Buc. 27.8.

Anul acesta au fost înregistrate 17 rezultate peste 57,00 m.:

58,76 (1) C. Dumitru Buc. 21.8.
58,62 (1) C. Dumitru Dresda 9.10.
58,52 (1) C. Dumitru Buc. 23.10.
58,42 (1) C. Dumitru Ploeşti 30.10.
57,92 (1) C. Dumitru Buc. 15.8
57,91 (2) N. Răşcănescu Buc. 23.10.
57,86 (7) C. Dumitru Moscova 25.6.
57,60 (2) C. Dumitru Oslo 25.7.
57,57 (1) N. Răşcănescu C. Lung 30.10.
57,50 (2) N. Răşcănescu Buc. 21.8.
57,45 (1) N. Răşcănescu Buc. 26.6.
57.37 (1) C. Spiridon Buc. 23.7.
57,30 (1) C. Dumitru Cluj 10.9.
57,23 (1) N. Răşcănescu Buc. 29.5.
57,19 (1) C. Dumitru Timiş. 22.5.
57,12 (1) N. Răşcănescu Buc. 20.11.
57,02 (1) C. Dumitru Buc. 13.11.

	1-a	a 5-a	a 10-a	a 25-a	a 50-a
1953	56,94	51,10	44,53	—	—
1954	57,43	53,87	45,98	36,72	—
1955	58,76	52,70	45,28	37,00	—

	Media 5	Media 10
1953	54,456	50,202
1954	55,914	52,405
1955	56,410	52,678

	1953	1954	1955
Peste 55.00 m	3	3	4
50,00—54,99	2	3	3
45,00—49,99	4	5	3
40,00—44,99	6	10	12

Antrenamentul pe timp de iarnă în secţiile de călărie

Deşi necesitatea continuităţii în munca de instruire-antrenament la călărie a devenit evidentă, foarte puţini dintre călăreţii noştri folosesc perioada lunilor de iarnă pentru perfecţionarea pregătirii lor. Motivarea acestei „odihne totale" este greşită. Lipsa unor maneje închise nu înseamnă nicidecum întreruperea oricărei activităţi; dimpotrivă, ea cere călăreţilor şi, bineînţeles, antrenorilor să găsească şi să aplice alte forme de activitate, corespunzătoare. In lunile de iarnă se poate desfăşura o intensă activitate, cu excelente rezultate atît pentru pregătirea călăreţilor cît şi pentru „lucrul" cailor. Dezvoltarea fizică generală a călăreţilor, problemă care nu a preocupat suficient pe nici unul dintre antrenorii noştri, poate fi rezolvată în cele mai bune condiţiuni în lunile de iarnă. Pot fi dezvoltate astfel forţa şi rezistenţa şi în acelaşi timp, o serie de calităţi deosebit de necesare unei ridicate pregătiri tehnice: îndemînarea, elasticitatea, echilibrul etc. Firesc, este indicat ca cea mai mare parte a activităţii de pregătire fizică să se facă în aer liber, recomandîndu-se practicarea următoarelor ramuri sportive: atletismul, crosurile, schiul, patinajul, precum şi înotul, gimnastica la aparate, tenis de masă, jocuri (volei, baschet, handbal).

Călăria se poate practica pe orice timp, pe orice teren; pe timp ploios, cu vînt sau ninsoare, noroi sau zăpadă, pe teren de şes, teren accidentat etc. Pregătirea fizică generală a cailor se dezvoltă în special pe teren variat şi nu în manej. Efortul depus de cal este mai mare pe un teren accidentat, nisipos, noroios, moale, îngheţat sau prin mersul în zăpadă şi prin apă. In aceste condiţii putem obţine rezultate excelente în dezvoltarea forţei şi rezistenţei cailor. Rezistenţa se realizează şi prin marşuri pe distanţe progresiv mărite şi în viteză din ce în ce mai mare. Mersul la pas, trap şi galop, pe pante dulci în urcuş, pe distanţe treptat mărite, contribuie de asemenea la mărirea rezistenţei cailor. Un alt mijloc foarte bun pentru dezvoltarea fizică generală şi specială a cailor în timpul iernii este şi „lucrul" la trăsură şi la sanie, cu calul înhămat. Un astfel de „lucru" pune în acţiune şi alte grupe de muşchi şi dezvoltă unele calităţi specifice: forţa propulsoare a trenului posterior şi o bună gimnastică de angajare a părţii dinapoi. O astfel de metodă este recomandabilă în special pentru caii cu picioarele slabe. Iată deci, cîte lucruri pot fi realizate în ceea ce priveşte pregătirea fizică, în perioada lunilor de iarnă.

In lipsa unui manej închis, nu trebuie să rezumăm însă întreaga activitate numai la pregătirea fizică a călăreţilor şi a cailor. In lunile de iarnă putem dezvolta şi calităţile fizice speciale, făcînd şi unele exerciţii ajutătoare pentru tehnica săriturii. In dezvoltarea tehnicii săriturii se vor urmări: a) perfecţionarea deprinderilor motrice pentru sărituri şi coordonarea perfectă a mişcărilor, b) dezvoltarea forţei trenului posterior (forţa propulsoare), dezvoltarea elasticităţii articulaţiilor picioarelor (în special articulaţiile umerilor, coccsofemurale şi a jareţilor), elasticitatea coloanei vertebrale şi a ancoliurei.

Toate aceste calităţi speciale ale cailor se pot dezvolta prin călărie la cîmp. Iarna, în manej deschis, se recomandă pentru pregătirea calului lucru la „cavalete" (bare joase, la 20—30 cm. înălţime), aşezate la 0.75 m. una de alta pentru trecerea la pas şi la 1,30—1,60 m. lărgime pentru trecerea la trap. Amenajînd o porţiune cît de mică de teren cu un strat de nisip sau cu paie, se poate trece şi la uşoare exerciţii de sărituri din trap peste obstacole de 0,80—1.00 m. înălţime. Pentru ca „lucrul" de iarnă să fie mai atractiv se recomandă exerciţiile combinate cu săniuţe, sănii şi schiuri.

De exemplu, cîţiva schiori sau cîteva săniuţe se prind de un sportiv care merge călare. Prin astfel de exerciţii se combină pregătirea fizică a călăreţilor cu pregătirea fizică a cailor. In asemenea condiţiuni se pot organiza şi serbări, demonstraţii sau concursuri locale, puternice stimulente pentru o pregătire temeinică.

Reiese limpede că în lunile de iarnă se pot realiza absolut toate sarcinile perioadei de tranziţie şi ale perioadei pregătitoare, chiar dacă nu dispunem de manej închis. Rămîne doar ca acest lucru să fie înţeles de toţi călăreţii noştri fruntaşi, care, renunţînd la lungile perioade de întrerupere din timpul iernii, să folosească fiecare din aceste zile pentru îmbunătăţirea pregătirii lor fizice şi tehnice, pentru un „lucru" tot mai avansat în pregătirea cailor.

Antrenorii noştri de călărie trebuie să se îngrijească de pregătirea tehnică generală a călăreţilor şi în special de perfecţionarea poziţiei şi soliditătii în şa ca şi de perfecţionarea conducerii calului şi a tehnicii săriturilor. Nu trebuie neglijată nici un moment nici pregătirea morală şi de voinţă a călăreţilor (dîrzenia, voinţa, perseverenţa de a lucra afară pe orice timp) şi nici pregătirea teoretico-metodică.

O intensă activitate în lunile de iarnă este chezăşia obţinerii unor succese din cele mai frumoase în viitorul sezon competiţional

G. NICOLESCU
antrenor

Către tine, tînăr turist!

Ai străbătut, desigur, astă-vară, potecile şi ai îndrăgit înălţimile, de pe care ai cuprins cu privirea minunatele privelişti ale munţilor noştri. Acum, în pragul iernii, ai rămas cu un regret la gîndul că n-ai mai putea lua parte la excursii pentru a cunoaşte mereu alte şi alte regiuni, fiecare cu farmecul ei.

Te gîndeşti la frumuseţea excursiilor la care ai luat parte şi parcă nu-ţi mai vine a crede că la început ţi-a fost greu. Ai obosit, ai transpirat şi te întrebi nedumerit ce cauţi în pădurile de nepătruns, pe potecile de munte care par fără sfîrşit, pe vîrfurile de stîncă la picioarele cărora prăpastia pare fără fund? Te-ai obişnuit însă repede cu drumurile de munte, ai prins drag de frumuseţile pe care le-ai întîlnit la fiecare pas, ai învins oboseala şi ai început să te simţi mai bine decît oriunde la cabane, printre turiştii mai vechi.

Dar vara a rămas în urmă. Ploaia şi frigul te însoţesc acum pe drumul ce-l faci între fabrică şi casă. Deş' foile calendarului de anul trecut au zburat toate, pe geam, ai văzut de puţine ori fulgi de zăpadă căzînd. In munţi, acolo pe unde ai colindat cu tovarăşii tăi astă-vară, zăpada a acoperit acum totul şi a transformat peisajul de nu-l mai recunoşti. Gazetele şi radioul anunţă tot mai insistent: „In munţi — va ninge". Ţi se pare de neînţeles pasiunea turiştilor sau a schiorilor pentru excursiile de iarnă. Dar afirmaţia lor că „sus" poţi schia în costum de baie? Ţi se pare de necrezut. Şi totuşi este adevărată!

După ce vei fi făcut însă primele excursii de iarnă, nu vei mai conteni povestind prietenilor tăi frumuseţile ce le-ai văzut, căutînd să-i cîştigi şi pe ei de partea ta.

Pentru tine şi pentru prietenii tăi, la iniţiativa Direcţiei de Turism şi Excursii din C.C.S., consiliile sindicale regionale organizează excursii de cîte 10 zile la munte, în care-ţi poţi petrece o parte din concediu. Ai prilejul să vizitezi cele mai pitoreşti locuri din ţara noastră. Iată din Galaţi ne vine vestea, transmisă de corespondentul Gh. Ştefănescu, că oamenii muncii din Brăila şi Galaţi au şi participat la astfel de excursii, vizitînd frumoasa staţiune Lacul Roşu. Mulţi dintre ei au adus schiuri, alţii au învăţat aci să schieze şi cu toţii au participat la concursuri.

Tot mai numeroase sînt cabanele ce ţi se pun la dispoziţie. Din cealaltă parte a ţării, de la Baia Mare, corespondentul V. Săsăran ne-a comunicat că o nouă cabană a fost dată în folosinţa sportivilor de acolo. Ea este instalată în imediata apropiere a cabanei Mogoşa, lîngă lacul Bodi şi poate deservi pîrtia de schi Mogoşa.

Fotbalul PESTE HOTARE

CAMPIONATUL FRANCEZ

PARIS 1 (prin radio). — Duminică s-a desfăşurat în Franţa cea de a XIX-a etapă din cadrul campionatului de fotbal. Liderul campionatului O.G.C. Nice nu a putut obţine la Toulouse, în faţa echipei locale, decît un singur punct: rezultatul cu care s-a soldat partida: 1-1. Acelaşi rezultat 1-1 l-a obţinut Stade de Reims pe teren propriu în faţa celei de a XVI-a clasate — Nimes. Campionii Franţei, care s-au resimţit în urma eforturilor depuse în cadrul „Cupei campionilor Europei", continuă însă, în ciuda acestui rezultat, să rămînă în cursa pentru titlu. Iată şi celelalte rezultate ale etapei: St. Etienne-Lille 4-1; Monaco-Marseille 3-0; Sochaux-Sedan 0-2; Lens-Bordeaux 2-0; Nancy-Troyes 1-0; Racing Club Paris-Metz 1-2 şi Lyon-Strasbourg 2-0. In urma acestor rezultate, clasamentul a luat următoarea înfăţişare:

1. Nice	19	11	4	4	50:25	26
2. Reims	19	10	6	3	34:21	24
3. Lens	19	11	2	6	34:32	24
4. Lyon	19	9	5	5	28:24	23
5. Monaco	19	9	4	6	30:24	22
6. St Etienne	19	8	6	5	39:32	22
7. Sedan	19	9	4	6	31:27	22
8. Racing Club Paris	19	9	3	7	30:29	21
9. Marseille	19	8	5	6	29:24	21
10. Nancy	19	7	5	7	35:36	19
11. Toulouse	19	6	6	7	31:30	18
12. Sochaux	19	6	5	8	27:27	17
13. Metz	19	6	5	8	30:42	17
14. Strasbourg	19	6	4	9	26:35	15
15. Bordeaux	19	6	3	10	23:34	15
16. Nîmes	19	4	5	10	28:37	13
17. Lille	19	5	2	12	29:43	12
18. Troyes	19	4	3	12	23:45	11

CAMPIONATUL ITALIAN

ROMA 1 (prin radio). — Continuîndu-şi seria victoriilor, liderul campionatului italian, Fiorentina a obţinut duminică, în derbiul etapei, o nouă victorie în deplasare în faţa redutabilei echipe Napoli, cu scorul de 4-2. Iată celelalte rezultate ale etapei a XIII-a: Inter (o echipă cu mulţi jucători străini) a pierdut la Padova: 0-1; Juventus-Lazio 1-0; Lanerossi-Bologna 1-3; Novara-Milan 3-4; Roma-Atalanta 3-2; Sampdoria-Pro Patria 7-0; Triestina-Genova 2-0 şi Spal-Torino 1-2. In urma etapei de duminică clasamentul arată astfel:

1. Fiorentina	13	9	4	0	26: 7	22
2. Torino	13	7	3	3	22:11	17
3. Milan	13	6	3	4	29:19	15
4. Roma	13	4	7	2	23:19	15
5. Sampdoria	13	7	1	5	25:21	15
6. Lanerossi	13	5	5	3	14:13	15
7. Napoli	13	4	6	3	24:20	14
8. Padova	13	6	2	4	16:15	14
9. Inter	13	6	1	6	22:17	13
10. Bologna	13	5	2	6	25:23	12
11. Spal	13	4	4	5	19:19	12
12. Juventus	12	3	6	3	12:17	12
13. Lazio	13	4	3	6	14:15	11
14. Genova	13	5	1	7	21:24	11
15. Atalanta	13	5	1	7	25:28	11
16. Novara	13	2	6	5	16:19	10
17. Triestina	13	3	2	8	7:24	8
18. Pro Patria	13	1	3	9	12:41	5

● A fost perfectată pentru 1956 o întîlnire internaţională de fotbal de mare interes: Ungaria-Franţa. Partida va avea loc la 7 octombrie la Paris. Amintim că echipele de tineret ale celor două ţări se vor întîlni la 25 martie la Budapesta.

● Recent, F.I.F.A. a primit din partea Elveţiei o cerere prin care aceasta solicită admiterea schimbării portarului accidentat, la toate întîlnirile care se vor desfăşura în anul 1958, în cadrul campionatului mondial de fotbal.

● Trevor Ford, mijlocaşul centru al echipei engleze Cardiff City, care activează în prima ligă a campionatului de fotbal, a fost condamnat la două săptămîni închisoare, deoarece a refuzat să joace în postul de mijlocaş stînga. Condamnarea s-a pronunţat pe baza contractului existent între club şi jucător.

● In sportul capitalist traficul de jucători continuă fără încetare. Astfel, Serafidis, component al naţionalei de fotbal a Greciei a cerut legitimarea pentru echipa vest-germană F. C. Nürnberg. De asemenea, numeroşi internaţionali austrieci au părăsit ţara lor, plecînd ca antrenori în diferite ţări străine. Iată ultimele transferări: Stroh a fost angajat ca antrenor al naţionalei Suediei, Braun, ca antrenor al naţionalei Etiopiei, Frühwirth este noul antrenor al echipei germane, Schalke 04, Binder antrenează echipa F. C. Nürnberg din Germania Occidentală; Hahn a fost angajat ca antenor al Federaţiei Norvegiene de Fotbal; Merkel va antrena echipa Olandei; Patek clubul S. C. Karlsruhe din Germania Occidentală; iar Hahnemann clubul elveţian Grasshoppers din Zürich.

Cu trei săptămîni înaintea jocurilor

Răsfoind colecțiile din 1952 ale ziarelor de sport, găsim în perioada dinaintea Jocurilor Olimpice de iarnă de la Oslo o mulțime de reportaje care se aseamănă uimitor cu cele pe care le putem citi astăzi. Lipsa zăpezii, care se făcea simțită atunci, chiar cu două săptămîni înainte de Jocuri, există și în acest început de ianuarie. In multe țări fondiștii au înscris pe zăpadă cu schiurile lor subțiri primele urme abia acum zece zile, iar săritorii privesc îngrijorați la trambulinele golașe.

In Scandinavia, unde se părea că Hakulinen, Sixten Jerenberg, Martin Stoken (acesta din urmă nici nu terminase bine sezonul atletic începîndu-l pe cel de schi) sînt favorizați de o zăpadă suficientă, ei au trebuit să-și întrerupă antrenamentele din cauza unor geruri de aproape minus 40 grade. Finlandezii n-au însă de ce să se plîngă, dacă ținem seama că studentul în silvicultură Veikko Hakulinen, cel mai puternic adversar al lui Kuzin la ultimele campionate mondiale (a fost campion olimpic la 50 km. la Oslo și campion mondial la 15 km. în 1954 în Suedia), a parcurs la antrenamentele începute foarte timpuriu aproape 5.000 km., ceea ce depășește de două ori distanța dintre satul în care s-a născut și Cortina D'Ampezzo. Schiorii norvegieni care aveau și ei posibilitatea să se evidențieze mai ales în probele nordice, deoarece Stein Erikssen a abandonat schiul, au suferit diferite accidente. Brenden, campion olimpic în 1952 la proba de 18 km. nu va putea relua antrenamentele decît la sfîrșitul lunii, suferind de curînd o operație. In același timp, Bjoern, specialist în probele de 30 și 50 km. și-a fracturat săptămîna trecută piciorul, ca de altfel și săritorul Rokne. Un alt accidentat este săritorul Jack Alfredson, care de asemenea nu va putea să-și reia curînd antrenamentul.

Nici la probele alpine pregătirile nu s-au desfășurat în condițiile cele mai bune. Multe echipe au călătorit, în căutarea zăpezii, de la Cervinia la Sestriers, de la Chamonix în Alpii Tirolului. Se pare că schiorii cehoslovaci și polonezi au avut condiții mai bune, dar nici aceștia n-au putut să se antreneze cu continuitate.

Primele concursuri de selecție au și fost organizate și știm, de pildă, că echipa franceză va fi formată probabil din François Bonlieu, René Colet, Jean Vuernet, Gerard Pasquier, Albert Gacon, Adrien Duvillard, iar la fete Josette Neviere, Edith Bonlieu, Marysette Agnel, Suzane Thiollière și Marie-Louise Baud.

Loturile vor fi definitivate cu prilejul concursurilor de la sfîrșitul acestei săptămîni. In Elveția, la întrecerile de la Grindelwald (fond și probe alpine fete), Vengen (probe alpine băieți) și Le Brassus (fond băieți) sînt înscriși aproape toți participanții și participantele la J. O. de iarnă. Dacă antrenorii vor socoti că aceste confruntări sînt insuficiente, vor avea prilejul să-și vadă elevii la lucru săptămîna viitoare la alte întreceri din Franța, Austria și Italia. Dar, după cum se comunică din Cortina, majoritatea participanților și-au anunțat sosirea aci pentru primele zile ale săptămînii viitoare. E și firesc, fiecare dorește să se antreneze chiar pe pîrtiile de concurs.

Patinatorii sînt nerăbdători și ei să alunece pe gheața lacului Misurina. Primele curse cronometrate, ale căror rezultate le-ați aflat într-un număr trecut al ziarului nostru, arată, de altfel, că ei nu și-au pierdut timpul. Cît despre hocheiști, nimeni nu se îndoiește de valoarea turneului lor. Echipele sînt de forțe atît de apropiate încît e greu de indicat un favorit. Numeroasele meciuri internaționale desfășurate pînă acum arată că dintre echipele continentale formația sovietică deține cea mai bună formă.

De la hotelul „Edelweiss" din Cervinia schiorii romîni, specialiști în probele alpine, au scris ziarului această carte poștală.

Ea a sosit la redacție în ziua în care ei se aflau deja în Elveția. Schiorii noștri vor lua sîmbătă și duminică startul în marele concurs internațional de la Vegen, iar Magdalena Marotineanu și Elena Epuran iau parte miercuri și joi la concursul de la Grindelwald. In aceste întreceri ei vor întîlni pe mulți din viitorii participanți la J.O.

Viktor Korcinoi (U.R.S.S.) conduce în turneul de șah de la Hastings (Anglia)

LONDRA, (Agerpres). — Tînărul șahist sovietic Victor Korcinoi continuă să conducă neînvins în turneul internațional de șah de la Hastings. După ce în runda a treia a cîștigat la Penrose (Anglia), în runda a patra a avut de susținut o partidă grea cu maestrul iugoslav Ivkov. Intr-o apărare Indiana veche, acesta din urmă nu a găsit cele mai bune mutări, fiind nevoit să dea o figură pentru doi pioni. Korcinoi și-a realizat cu precizie avantajul material, obținînd astfel cea de a treia victorie de la începutul turneului.

Iată și alte rezultate înregistrate în rundele a treia și a patra: Taimanov — Fuller 1—0; Ivkov — Persitz 1—0; Olafsson — Corral 1—0; Darga — Golombek 1—0; Taimanov — Persitz 1—0; Corral—Golombek 1—0; Olafsson — Penrose $1/2$—$1/2$.

După patru runde pe primul loc în clasament se află Viktor Korcinoi (U.R.S.S.) cu $3^1/_2$ puncte urmat de Olafsson (Islanda) — 3 puncte, Taimanov (U.R.S.S.), Darga (R.F. Germană) — $2^1/_2$ puncte și Ivkov (R.P.F. Iugoslavia) — 2 puncte

Peste 300 noi recorduri ale U.R.S.S. stabilite în 1955

MOSCOVA, 2 (Agerpres). — TASS transmite: In cursul anului 1955 sportivii sovietici au stabilit peste 300 de noi recorduri unionale. Un succes remarcabil a obținut în anul trecut halterofilul de categorie grea Alexei Medvedev, care a îmbunătățit de 10 ori recordurile Uniunii Sovietice. La sfîrșitul lunii decembrie, Medvedev a stabilit într-o singură zi trei noi recorduri. La stilul „împins" el a obținut 155 kg., la „smuls" 140,5 kg., iar la totalul celor trei stiluri 472,5 kg.

In anul care a trecut, 24 de sportivi sovietici au cucerit titluri de campioni mondiali și alți 82, titluri de campioni europeni. Intre sportivii care și-au înscris numele pe listele celor mai bune performanțe mondiale se găsesc numeroși tineri, puțin cunoscuți în urmă cu un an. Astfel, Galina Vinogradova a stabilit un nou record al lumii la săritura în lungime cu performanța de 6,31 m., halterofilul Fedor Osîpa (categ. semigrea) a doborît recordul lumii la stilul „împins" cu 144 kg., iar Tamara Rîlova a stabilit un nou record mondial la patinaj viteză.

In prezent, sportivii sovietici dețin aproape 140 de recorduri mondiale în 12 ramuri sportive.

ÎNAINTEA TURULUI CICLIST AL EGIPTULUI

— Pregătirile cicliștilor romîni, cehoslovaci, polonezi și bulgari — Traseul competiției

A devenit o tradiție ca în prima jumătate a lunii ianuarie cei mai buni cicliști din Europa, Africa și Asia să se alinieze la startul competiției cicliste „Turul Egiptului". Anul acesta se va da plecarea în cea de a treia ediție.

★

Cicliștii romîni, au început pregătirea specială încă de la 15 noiembrie. Astfel un lot de 10 alergători fruntași s-au antrenat pe șosele din jurul Capitalei, parcurgînd aproape 3.000 km. pînă în prezent.

In cursul antrenamentelor s-a pus accentul pe viteză, sprinturi și numeroase hîrțuieli, aspecte care caracterizează etapele „Turului Egiptului" etape de plat și in genere scurte.

Zilele trecute, forul nostru ciclist a desemnat pe cei patru cicliști care vor reprezenta țara noastră: C. Dumitrescu, L. Zanoni, G. Moiceanu și Ion Vasile. Antrenorul echipei este Marin Niculescu.

★

La această competiție, participă pentru prima oară echipele Cehoslovaciei și Poloniei care au început pregătirile încă de la sfîrșitul lui noiembrie 1955.

Cicliștii cehoslovaci s-au antrenat în localitatea Stara Boleslav, parcurgînd zilnic zeci de kilometri. Sub titlul: *„5 grade minus la Stara Boleslav; 20 grade plus în Egipt"*, ziarul „Ceskoslovensky Sport" publică știri despre ultimele pregătiri ale lotului cehoslovac. Indiferent de starea timpului toți cicliștii s-au antrenat cu regularitate. Astfel, între 1-12 decembrie 1955, cicliștii au parcurs între 400-800 km. Distanțele au crescut progresiv ajungînd în ultima săptămînă din decembrie pînă la 140 km. pe zi.

Lotul cicliștilor cehoslovaci format din maestrul emerit al sportului Jan Vesely, maestrul sportului Z. Klich, S. Capek, J. Švejda și J. Novak, precum și J. Beneș — conducător —, L. Cisar-mecanic — și Selansky-maser — pleacă astăzi spre Cairo pe calea aerului.

Cicliștii polonezi, care de asemenea iau startul pentru prima oară în această competiție, s-au pregătit cu o deosebită atenție. Unsprezece dintre cei mai buni cicliști, în frunte cu Krolak, Grabowski, Chwiendacz, precum și alți cicliști tineri au absolvit o parte din perioada de antrenament în Bulgaria, în jurul orașului Plovdiv. Ei au fost nevoiți să-și continue pregătirea în Bulgaria, deoarece zăpada căzută în cursul lunii decembrie în Polonia nu a permis antrenamente normale.

In timpul antrenamentelor efectuate pe traseul Plovdiv-Bazargic și retur, cicliștii polonezi au „rulat" peste 800 km.

Din echipa de 5, patru cicliști polonezi au fost selecționați de la început. Ei sînt: Krolak, Grabowski, Chwiendacz și Vieczchowski. Al cincilea concurent urmează să fie ales în urma concursului de verificare. Actualmente cicliștii polonezi se află la Varșovia, de unde vor pleca spre Egipt.

Luni dimineața, corespondentul nostru de la Sofia *Toma Hristov*, ne-a transmis telefonic vești despre încheierea pregătirilor cicliștilor bulgari. Ca și cicliștii polonezi, sportivii bulgari s-au antrenat în împrejurimile localității Plovdiv, parcurgînd zilnic între 50-200 km. Pe baza rezultatelor obținute în cursele de control, secția republicană de ciclism a alcătuit următoarea echipă: Stoian Gheorghiev — căpitanul echipei —, Milko Dimov, Boian Koțev, Nencio Hristov și Ilia Krstev. Spre deosebire de anul trecut, în actuala ediție a Turului Egiptului, Bulgaria va fi reprezentată numai de o singură echipă. După relatările antrenorilor de stat Stavrev și Bicev, echipa cicliștilor bulgari se află în formă bună și urmează să plece zilele acestea spre Cairo.

Și acum cîteva cuvinte despre cea de a III-a ediție a competiției cicliste „Turul Egiptului". Startul se va da la 12 ianuarie, competiția este împărțită în 12 etape, iar întreg traseul măsoară 1.651 km. Ordinea etapelor este următoarea: *Etapa I:* Luxor-Kena 68 km.; *Etapa a II-a:* Kena-Sohaf 150 km.; *Etapa a III-a:* Sohaf-Assyut 100 km.; *Etapa a IV-a:* Assyut-Minia 125 km.; *Etapa a V-a:* Minia-Beni Souef 126 km.; *Etapa a VI-a:* Beni Souef-Guiza 130 km.; *Etapa a VII-a:* Guiza-Alexandria 215 km.; *Etapa a VIII-a:* Alexandria—Mansourah 185 km.; *Etapa a IX-a:* Mansourah-Ismailia 196 km.; *Etapa a X-a:* Ismailia-Port Said 70 km. (individual contra cronometru); *Etapa a XI-a:* Port Said- Suez 166 km.; *Etapa a XII-a:* Suez-Cairo 120 km.

Primele două etape vor fi foarte dificile pentru participanți, ținînd seama de starea șoselei. Începînd cu jumătatea etapei a treia, cicliștii vor rula pe șosele asfaltate pînă la sosirea în Cairo.

Anul acesta vor lua startul 14 echipe. Iată țările care și-au anunțat participarea: *Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, Danemarca, R. D. Germană, Irak, Iugoslavia, Liban, Libia, Polonia, Romînia, Siria, Suedia și Egipt.*

V. B.

Trăgătorii romîni s-au întors din R. P. Chineză

Zilele trecute s-a reîntors în Capitală, venind din R.P. Ghineză delegația trăgătorilor romîni care a participat la marele concurs internațional de tir de la Pekin.

In legătură cu vizita în R.P. Chineză maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu și-a împărtășit impresiile unui corespondent al agenției „AGERPRES":

„Trăgătorii romîni au făcut o minunată călătorie în R.P. Chineză — a spus Iosif Sîrbu. In timpul vizitei noastre, care a durat mai bine de o lună, am avut prilejul să vizităm orașele Pekin, Canton, Șangai și Hanceu, fiind impresionați de frumusețea clădirilor monumentale și de munca pașnică de reconstrucție a poporului chinez. Peste tot am fost întîmpinați cu multă căldură și prietenie de locuitori care au arătat un interes deosebit pentru delegația sportivilor din R.P.R.

După concursul de la Pekin delegația trăgătorilor romîni a fost invitată să viziteze satul Sao Șan din provincia Hunan, unde s-a născut marele conducător al poporului chinez, Mao Tze-dun. Aici am avut posibilitatea să vedem casa unde a copilărit Mao Tze-dun, astăzi transformată în muzeu istoric. De asemenea am vizitat locurile istorice și muzee, ce cuprind materiale documentare, privind lupta de eliberare a poporului chinez, condus de Partidul Comunist Chinez.

Marele concurs internațional de tir de la Pekin a scos în evidență frumoasele posibilități ale trăgătorilor chinezi. In special mă refer la echipa feminină a R.P. Chineze, care a înregistrat rezultate de valoare internațională. Poligonul unde s-a desfășurat concursul este așezat într-o admirabilă poziție și dispune de o serie de instalații dintre cele mai moderne. Este unul din cele mai frumoase poligoane pe care le-am văzut pînă acum.

Inainte de a începe concursul, în cadrul festivității de deschidere trăgătorii participanți la acest concurs au avut prilejul să aibă în mijlocul lor pe președintele Mao Tze-dun și pe vicepreședintele R.P. Chineze, Ciu De.

Trăgătorii romîni nu vor putea uita niciodată excepționala primire ce le-a fost făcută de poporul chinez și minunatele zile petrecute în R.P. Chineză".

(Agerpres)

PE SCURT

● Pentru prima dată de la crearea Jocurilor Olimpice, Statele Unite vor prezenta la Melbourne echipe de lupte clasice și libere.

● Spania, care inițial anunțase că nu se va prezenta la Jocurile Olimpice de la Melbourne din lipsă de fonduri, a luat, în ultimă instanță, hotărîrea de a participa la următoarele discipline sportive: natație, atletism, gimnastică și tir.

● Federația franceză de baschet a dat publicității calendarul întîlnirilor din anul 1956. Dintre acestea spicuim: Cehoslovacia-Franța la 25 ianuarie la Praga; Belgia-Franța la 28 ianuarie la Bruxelles, Franța-Bulgaria la 25 martie la Paris; și Iugoslavia-Franța la 13 mai la Belgrad. In vederea acestor întîlniri, lotul francez a fost selecționat și se antrenează la Paris.

● Duminică a avut loc la Sao Paolo (Brazilia) tradiționalul cros al Sf. Silvestru, la care au participat cîțiva dintre cei mai renumiți specialiști ai acestei probe. Victoria a revenit englezului Ken Norris, care a parcurs clasica distanță în 22 min. 18,2. Pe locul al doilea s-a clasat iugoslavul Scritoff.

● La Barcelona, în fața a 100.000 de spectatori a avut loc duminică crosul internațional „Jean Bouin". Victoria a revenit franco-algerianului Addèche.

● Selecționata de rugbi a Noii Zeelande, care se află în turneu în Franța a întîlnit duminică o echipă a armatei franceze. Victoria a revenit neo-zeelandezilor cu scorul de 16-7. La pauză francezii conduceau cu 7-9..

● Zilele trecute a avut loc pe patinoarul de la Cortina d'Ampezzo meciul internațional de hochei pe gheață dintre echipele selecționate ale Italiei și R.P.F. Iugoslavia. Hocheiștii italieni au terminat învingători cu scorul de 8-3 (3-1; 2-0; 3-2).

● In cadrul turneului internațional de baschet ce se desfășoară în portul egiptean Alexandria, echipa iugoslavă Steaua Roșie Belgrad a învins cu scorul de 58-43 (31-22) echipa Saint Marc (Alexandria).

● La 1 ianuarie a avut loc în orașul la Valiette întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Kinizsi Budapesta și SK Beogradski Belgrad. Jocul s-a terminat cu scorul de 2-1 în favoarea echipei maghiare. Echipele Kinizsi și SK Beogradski se află în prezent într-un turneu în insula Malta.

● La 31 decembrie a avut loc în orașul Nantes întîlnirea internațională de lupte clasice dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. și Franței. Net superiori, luptătorii sovietici au obținut victoria cu scorul de 8-0, cîștigînd în 6 meciuri prin tuș, iar două la puncte. La categoria semigrea Vanin (U.R.S.S.) l-a învins prin tuș în mai puțin de două minute pe Gontger (Franța), iar la categoria grea Kotkas (U.R.S.S.) a dispus prin tuș de Voinet (Franța) în 1'40."

● La 31 decembrie a luat sfîrșit în orașul elvețian Davos tradiționalul turneu internațional de hochei pe gheață dotat cu „Cupa Spengler". Turneul a fost cîștigat de echipa cehoslovacă Ruda Hvezda, care a întrecut toate echipele pe care le-a întîlnit. In ultimul meci, hocheiștii cehoslovaci au învins echipa E. B. Füssen din R.F. Germană cu scorul de 11-1.

● In cadrul pregătirilor pentru jocurile olimpice de la Cortina d'Ampezzo, campionul mondial de patinaj viteză suedezul Sigge Eriksson a stabilit pe patinoarul de la Oestersund un nou record al țării sale în proba de 5.000 m. cu timpul de 8'17". Vechiul record era de 8'19".

Redacția și Administrația, București, str. Const. Mille Nr. 17 telefon 5.30.36—5.30.37. Nr. 1—9— 52 STAS 3452. Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25. Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi.
X X X X